

**MEET
DE
PROFIELEN**

**Wereldkampioen judo
én WdKA-student
MARHINDE VERKERK**

**oud-kindsoldaat
studeert af aan HR**

Ex-kindsoldaat wordt hbo-bachelor

Een paar weken geleden, hij was net afgestudeerd aan de Rotterdam Business School, ontmoette ik Gongich Chol. Hij is een *lost boy of Soedan*. Zo werden de kinderen genoemd die als kindsoldaat door rebellen gerekruteerd werden om in het buitenland te gaan vechten. Op zijn vierde (!) werd hij, samen met zeventigduizend andere kinderen, door de bevrijdingsbeweging van Zuid-Soedan (SPLM/A) naar buurland Ethiopië gebracht om daar te vechten. Vier jaar lang zat hij in een militair kamp met alleen soldaten als volwassen rolmodellen. De meeste van die zeventigduizend kinderen zijn tot op de dag van vandaag niet naar huis teruggekeerd. Na wat omzwervingen werd hij in 2000 naar Nederland gesmokkeld en in 2009 voltooide hij, in de vier jaar die daarvoor staan, zijn opleiding aan de Hogeschool Rotterdam. Een prestatie van formaat. Deze ontmoeting bleef lang bij me en zorgde natuurlijk ook voor de nodige relativering van het eigen bestaan. Want waar had ik me die weken wel niet allemaal, professioneel, druk om gemaakt? Om doorwerken tot 67 jaar, om de vraag wat nu eigenlijk zware beroepen zijn, om Associate Degrees, ingezonden brieven, offertes, begrotingen en 50-minuten roosters. 'Met de dag vind ik onderwijs belangrijker worden', stelt Gongich. 'Onze ouders, zelf laag- of ongeschoold, geloofden alles wat de rebellen ze op de mouw spelden. We werden als makke schapen weggeleid. Dat zou anders zijn geweest als ze goed onderwijs hadden gekregen. Zonder onderwijs zal de situatie in Zuid-Soedan niet verbeteren.' Lees zijn verhaal op pagina 21 en laten we ons in de waan van alledag bewust blijven van de maatschappelijke taak die we hebben: goed onderwijs en het afleveren van studenten die hun mannetje staan.

Dorine van Namen
Hoofdredacteur Profielen

14 Aandacht voor de oudere docent

32 procent van de oudere HR-docenten vindt zijn functie fysiek zwaar en 55 procent ervaart het werk als psychisch zwaar. Bedrijfsarts Gabriëlle Groen in 't Woud deed een onderzoek naar het welbevinden van docenten boven de 55 jaar.

6 Interview: Judo-wereldkampioen Marhinde Verkerk

Marhinde Verkerk won eind augustus het wereldkampioenschap judo tot 78 kilo. Als ze niet op de mat staat, studeert ze interieur-architectuur aan de Willem de Kooning Academie. *Profielen* plukte haar uit de werkplaats op de Wijnhaven en sprak met haar.

22 Achtergrond: Associate Degrees

In twee jaar een hbo-diploma halen; dat kan met een Associate Degree (AD). De HR biedt acht van deze AD's aan, maar de ambities van de hogeschool reiken nog verder.

Onderwijs

- 9 **Bij de les**
Rietveldjes en snorrepotten
- 10 **Onderwijs Actueel**
Hogeschool Rotterdam wil sportinstituut
- 18 **Samenwerking mbo-hbo op RDM Campus**
- 21 **Afgestudeerd**
Gongich Chol, ex-kindsoldaat en net afgestudeerd aan de RBS

Nieuws HR

- 11 Mexicaanse griep als casus in HR-onderwijs, IPO-student op vakbeurs Elektrotechniek 2009, opening RDM Campus met Prins Willem-Alexander, 55+ docenten, problemen 40-minuten rooster, Powerplatform, Marokkaans mentoraat, innovationteams RDM, Beats 010

Uitgaan en recensies

- 24 **Uitgaan: Get Back Student Edition**
Dansen op hitjes uit de jeren '70, '80 en '90; best leuk, maar niet bijzonder. Maar wél als het een benefietavond is om aandacht te vragen voor hiv.
- 26 **Recensies**
o.a. *Brainpower*, *Fish Tank* en *Bijzondere docenten geportretteerd*

Columns

- 9 Simon Brouwer,
Zijn vrouwen slimmer dan mannen?
- 24 Ernest van der Kwast,
Dokter

Rubrieken

- 2 **Colofon**
- 4 **Concurrentie, Fokke & Sukke, welles-nietes**
- 5 **Wie ben jij dan?**
- 20 **Arbeid adelt:** lector pensioenmanagement Renske Biezeveld
- 28 **Meelopen met...**
studiekeuzebegeleider Sandra Fekkes

Klacht van

Student van RBS (Rotterdam Business School)

tegen

Voorzitter van de directie van RBS

uitspraak college van beroep

GEGROND

Verdwenen keuzepunten

Een student van de Rotterdam Business School heeft een negatief bindend studieadvies gekregen. Volgens de opleiding zou hij twee punten tekortkomen om over te mogen naar het tweede jaar. Deze punten stonden eerder nog wel op zijn overzicht van studiepunten. De student heeft vóór zijn huidige studie een jaar lang een andere opleiding aan de hogeschool gevolgd. De zes studiepunten die hij in de vrije keuzeruimte heeft gehaald tijdens dat jaar zijn overgeschreven naar de opleiding die hij nu volgt. Voor de zomervakantie heeft de student nog nagevraagd of deze punten inderdaad tellen, zodat hij over kon naar het tweede jaar. De voorzitter van de examencommissie heeft dit toen beaamd.

Toch zijn er net voor de vakantie twee van deze studiepunten van de lijst gehaald. Daardoor heeft de student ineens twee punten te weinig om over te kunnen gaan. De reden hiervoor is dat hij in de keuzeruimte een bijspijkermodule Nederlands van twee punten moet volgen. Twee van de zes punten zijn dus van de lijst gehaald en doorgeschoven naar het tweede studiejaar. De student heeft het bijspijkerprogramma wel gevolgd, maar niet gehaald.

Tijdens de zitting blijkt dat de student in zijn keuzeruimte ook een module Nederlands heeft gevolgd die in de plaats zou kunnen komen van de bijspijkermodule. Dit zou het probleem oplossen.

Het college van beroep vindt het terecht om een student met te weinig punten een bsa te geven, maar in dit geval heeft de opleiding onzorgvuldig gehandeld door op het laatste moment punten te verwijderen. Bovendien heeft de student ernstige persoonlijke problemen gehad. Hij heeft dit niet bij een decaan gemeld zoals hoort, maar wel bij zijn studieloopbaancoach. De omstandigheden zijn zo ernstig dat het college van beroep vindt dat de opleiding daar rekening mee had moeten houden. Zeker omdat de student, als de module Nederlands meetelt, maar één punt te weinig heeft. Het bsa moet dus ingetrokken worden.

MG

www.fokkesukke.nl

De concurrentie

Profielen kijkt over de heg bij collega-hogeschool- en universiteitsbladen.

**Observant – Universiteit Maastricht
Slaapmiddel niet veilig**

Een promovendus van de Universiteit Maastricht kwam tot een opmerkelijke conclusie in zijn onderzoek naar slaapmiddelen. Het middel zoplicon werkt erg lang door. Als iemand na acht uur slapen opstaat en gaat autorijden, wordt zijn rijvaardigheid nog steeds beïnvloed door het slaapmiddel. Volgens de promovendus heeft het middel op dat moment nog hetzelfde effect als twee of drie biertjes. Zoplicon is bij de introductie getest en door fouten in het onderzoek is dit toen niet naar voren gekomen. Goede voorlichting door artsen is dus belangrijk, want niet iedereen leest de kleine lettertjes in de bijsluiter.

**VOX – Radboud Universiteit Nijmegen
Neem een biertje bij xtc**

Ook in Nijmegen is onderzoek gedaan naar pillen, namelijk xtc. Onderzoeker Glenn Dumont kwam tot de conclusie dat xtc-gebruik veiliger is als je er bier bij drinkt. Hierdoor neemt de kans op gevaarlijke bijwerkingen

zoals temperatuursverhoging af. Het moet wel bij ongeveer twee drankjes blijven. Dumont onderzocht ook of de drug mensen met een stoornis als autisme kan helpen. Hij denkt van wel en wijst erop dat xtc eenzelfde werking heeft als bijvoorbeeld Ritalin.

**Hanze Mag – Hanzehogeschool
Groningen
Lekker biertje**

Wijnproeven is vrij normaal, maar bierproeven gebeurt weinig en kennis over bier is onder studenten niet aanwezig. Studium Generale organiseert daarom avonden waar studenten kennismaken met de verschillende soorten gerstenat. In Nederland neemt de kroegbezoeker over het algemeen genoegen met een biertje, maakt niet uit wat. Terwijl de bierconsument in andere landen veel kritischer is. Er zijn zelfs aparte termen om de vluchtigheid van bier te omschrijven. Spoelt ie lekker makkelijk weg, dan heb je een strak biertje en als ie lang op de tong blijft liggen, dan noem je het bier filmend.

MG

Wiebenjijdan?

Vierdejaars commerciële economie **Pieter de Bruijn (23)**

Studenten en young professionals strijden op de website van *Battle of Concepts* om punten, geld en de eer en leveren zo een bijdrage aan creatieve oplossingen voor vraagstukken van bedrijfsleven en overheidsinstanties. Pieter de Bruijn (23) staat op de derde plaats van de individuele ranking achter twee afgestudeerden. Daarmee is hij de beste student.

Leukste vak...

Dat is toch wel de minor strategische marketing en communicatie. Bij deze minor komen leuke projecten en vraagstukken voorbij. Hiermee kan je lekker creatief aan de slag, net als bij de vraagstukken van *Battle of Concepts*.

Beste uitvinding ooit...

De auto, want die brengt je heel comfortabel van a naar b. Mijn auto is nu kapot en die mis ik heel erg. Ik moet nu weer met het openbaar vervoer en dan merk je hoe prettig het is om een auto te hebben.

Met 1 miljoen...

Zou ik een leuk bedrijfje starten dat innovatieve producten en ideeën levert aan andere bedrijven. Daarnaast zie ik een mooi vakantiehuisje in Italië ook wel zitten.

Als ik baas was van de HR...

Zou ik zorgen voor voldoende computers op de Hogeschool Rotterdam. Dat zijn er momenteel veel te weinig. Een tijdje terug was er een soort beveiliging die spelletjes spelende studenten van de computer stuurde. Dat zou van mij wel vaker mogen. Als je aan je studie wilt werken, moet er gewoon een computer beschikbaar zijn.

Wakker worden naast...

Ik woon samen met mijn vriendin en ik vind het heerlijk iedere dag naast haar wakker te worden.

Als ik uitga...

Dan ga ik gezellig de kroeg in met wat vrienden en drink ik lekker een biertje. Meestal ga ik uit in Vlaardingen, soms ga ik naar Rotterdam.

Voor de spiegel ...

Denk ik weleens: 'Je had best wat meer uurtjes kunnen pakken'.

Favoriete website...

Battle of Concepts.nl. Ik kijk toch wel een paar keer per week of er een uitslag van een *battle* op staat of als ik een update krijg met nieuwe *battles*. Een andere favoriete website van mij is *Dumpert.nl* waar veel leuke en actuele filmpjes te vinden zijn.

Viif jaar geleden...

Zat ik op het mbo, richting marketing en communicatie. Ik voetbalde toen nog iedere week. Momenteel voetbal ik niet doordat ik onlangs een knieoperatie heb gehad. Het is echt een gemis om niet te kunnen voetballen. Als het goed gaat met revalideren, kan ik hopelijk weer lekker een balletje trappen.

Ooit...

Ben ik ondernemer, alleen weet ik nog niet wanneer dat gaat gebeuren.

MG

LEKKER

Wie: Marhinde Verkerk, 23 jaar
Wat: wereldkampioen judo tot 78 kilo én student interieurarchitectuur 'vechten' en tekenen
Houdt van:

Marhinde Verkerk straalt alsof iemand een lichtje in haar heeft aangestoken. Drie weken na het behalen van de titel vindt het interview met *Profielen* plaats. Haar gewone leven heeft ze weer opgepakt. 'Maar nog steeds gaat er in mij iets gloeien als ik aan dat moment terugdenk', vertelt Verkerk. 'Voordat ik deze titel won, was ik de persoon die onder de indruk was als ik moest aantreden tegen een wereldkampioen. Nu zullen toekomstige tegenstanders zo naar mij kijken. Raar is dat!'

VECHTEN

Wereldkampioen judo en WdKA-studente Marhinde Verkerk

Interview

tekst: Esme van der Molen

Op de Willem de Kooning Academie loopt een wereldkampioen rond. Marhinde Verkerk won eind augustus het wereldkampioenschap judo tot 78 kilo. Als ze niet op de mat staat, studeert ze interieurarchitectuur. Profielen plukte haar uit de werkplaats op de Wijnhaven en sprak met haar.

Voel je de power nog die je had tijdens het WK?

'Ik merk dat deze wereldtitel mij de bevestiging geeft dat ik het echt kan. Het geeft veel vertrouwen dat ik met mijn instelling en manier van trainen op de goede weg zit. Ik heb altijd wel gevoeld dat dit in mij zat, maar dat is nog wat anders dan op het juiste moment presteren. Het is super dat dat nu is gebeurd. Daar is wel een traject van vier jaar aan voorafgegaan. Het begon met de overstap naar een professionele club onder begeleiding van Chris de Korte, de toptrainer die ook Mark Huizinga en Edith Bos heeft getraind. Na veel *ups and downs* beland je dan op het WK en beleef je het moment waarop alles van de voorgaande jaren samenkomt. Fysiek, mentaal, training, voeding; alles heeft juist op dat moment zijn vruchten afgeworpen.'

Hoe ben je in het judo terechtgekomen?

'Toen ik acht jaar was, kwam mijn nicht op bezoek. Ze zat onder de blauwe plekken. "Wat heb jij gedaan?", vroeg ik. Bleek ze op jiu-jitsu te zitten. Dat vond ik wel stoer; die blauwe plekken en lekker vechten. Maar mijn ouders vonden me nog te jong voor jiu-jitsu en ter compensatie mocht ik op judo.'

Waarom wil een meisjes van acht 'lekker vechten'?

'Wij hielden thuis wel van een potje stoeien. Ik heb drie broers, dus zo raar is dat niet. In het begin was het gewoon een uurtje spelen op de maandagmiddag. Maar ik bleek er aanleg voor te hebben. Op mijn zestiende werd ik Zuid-Hollands kampioen en mocht ik door naar de Nederlandse kampioenschappen. Toen werd ik me ervan bewust dat ik Nederlands kampioen kon worden, dat er Olympische Spelen voor de jeugd waren, en dat er dus nog veel meer te winnen viel. Dat is een keerpunt geweest. Ik wilde heel graag naar

de Olympische Spelen 2008, maar het lukte net niet om me te kwalificeren. Wel mocht ik mee naar Peking als trainingspartner voor de andere dames. Ik heb toen van heel dichtbij kunnen zien hoe de topjudoka's het doen. Het grootste verschil tussen hen en mij was planning en alles tot in de puntjes uitwerken. Direct daarna ben ik het anders gaan aanpakken. Als je aan planning doet, ga je nog gericht naar de trainingen toe. En dan gaat het niet alleen om de uren die je doorbrengt op de mat, maar ook wat je daaromheen doet. Dat je je rust pakt, dat je goed eet, dat je op de bank of op de fiets nadenkt over je techniek en de wedstrijden die eraan komen. Als je de sport zo integreert in je hele doen en laten, ben je bezig met topsport. Op die manier ben ik ook van kleuterjudo – het duw- en trekwerk – gegroeid naar het topjudo.'

'Ik ben een echt trainingsbeest.'

foto: Ronald van den Heerik

‘Zowel in het judo als in mijn studie interieurarchitectuur moet ik mezelf een spiegel voorhouden.’

Je ging heel goed vooruit, maar toen raakte je dit voorjaar geblesseerd aan je enkel.
‘Ik denk dat dat soort dingen nooit voor niks gebeurt en dat ik er mijn les uit moet leren. Ik ben een echt trainingsbeest, maar ik wilde te hard en daardoor ging ik fysiek over mijn grenzen heen. Omdat ik een tijd niet mocht judoën, wilde ik wel op andere vlakken vooruitgaan. Ik had weer tijd voor school en ik ben met mijn krachttrainer aan het werk gegaan. De basis van mijn fysieke kunnen kwam daardoor hoger dan ooit tevoren te liggen. Toen ik weer de mat op mocht, was de overstap naar het judo niet zo groot. Ik voelde dat mijn niveau hoger was geworden, en doordat ik twee maanden niet had mogen judoën was ik extra gretig. Het spelletje judo vind ik gewoon hartstikke leuk. Tegen de tijd dat ik naar het WK ging, wist ik dat ik goed in vorm was.’

Naast wereldkampioen judo ben je ook student interieurarchitectuur aan de Willem de Kooning Academie. Niet de meest voor de hand liggende studie voor een topsporter.
‘Nee, de meeste doen een sportopleiding of volgen een economische opleiding aan de Randstad Topsport Academie. Maar ik ben al van jongs af aan bezig met tekenen en knutselen. Mijn middelbare schooltijd heb ik doorgebracht op de Vrije School. Daar merkte ik dat ik eigenlijk alleen de handvaardigheidsvakken leuk vond. Tekenend stond bovenaan mijn lijstje van dingen waarmee ik verder wilde gaan. Na de Vrije School ben ik naar het Grafisch Lyceum gegaan. Dat was hartstikke leuk en ik heb die opleiding ook afgemaakt, maar ik wilde toch meer met mijn handen doen en zelf ontwerpen in plaats van alles achter de computer te doen. Daarom zit ik nu hier.’

foto: Ronald van den Heerik

Hoe verhoudt topsport zich tot je studie qua mindset. Het lijken zulke verschillende dingen.
‘Op zich wel, maar zowel in het judo als in mijn studie moet ik mezelf een spiegel voorhouden. Bij mijn sport gaat het vooral om mijn en mijn prestaties. In mijn studie gaat het om: Wat lever ik af? Als ik iets ontwerp, moet ik me afvragen wat ik doe, waarom zo en niet anders. Dat zijn dezelfde vragen die je jezelf als topsporter stelt. Het combineren van judo en studie is in mijn hoofd dus niet zo moeilijk. Praktisch is het lastiger. Ik zit in het derde jaar, maar loop hier al vier jaar rond. Gelukkig word ik door mijn decaan en studieloopbaancoach goed begeleid bij het afstemmen van de studie op mijn judoschema.’

En een studentenleven. Komt dat er nog van?
‘Nee, eigenlijk niet. Na het WK heb ik wel lekker gefeest, maar over het algemeen kan je het geen echt studentenleven noemen. Het begint al met voeding. Ik kan een misschien een paar dagen slecht eten, maar dan houdt het op. Goede voeding is voor mij: op de goede momenten eten, nooit mijn ontbijt overslaan, gezond koken en geen fastfood – daar word ik ongelukkig van. Hoe dichter ik bij een toernooi kom hoe afgewogener mijn voeding wordt. Dat combineert denk ik niet met het voedingspatroon van veel studenten.’

Je bent wereldkampioen geworden zonder dat je de favorietenrol had. De volgende keer dat je op de mat staat, zal de druk op jou hoger zijn dan voorheen. Kun je dat aan?
‘Ik denk het wel. Die titel geeft me vertrouwen en ik zie nog veel progressie in mezelf. Judo-technisch heb ik lang niet alles laten zien wat ik kan. Ik ben pas 23 jaar. Het kan eigenlijk alleen maar beter worden. Als judoka kun je zeker tot je dertigste mee, al ben ik dat niet van plan. Ik wil ook reizen en na deze studie een masteropleiding doen, misschien wel in het buitenland. Het lijkt me bovendien fijn om me eens helemaal op mijn studie te richten. Tot nu toe is het judo altijd voorgegaan. Daardoor kan ik er qua studie niet écht alles uithalen. Ik ben benieuwd wat er nog meer in mij zit en wat ik in dit vak kan bereiken.
‘Maar voorlopig blijft judo op de eerste plaats staan. Mijn ideaal is de gouden medaille winnen op de Olympische Spelen van 2012. Daar werk ik de komende jaren naartoe. Als dat me lukt, ben ik 26 jaar en heb ik nog alle tijd van de wereld om nieuwe paden in te slaan.’

foto: Ronald van den Heerik

Marhinde Verkerk werkt in de werkplaats van locatie Wijnhaven aan een tafel van eigen ontwerp. ‘Tot nu toe is het judo altijd voorgegaan. Het lijkt me ook fijn om me eens helemaal op mijn studie te richten.’

foto: Levien Willemsse

Zijn vrouwen slimmer dan mannen?

Elke wetenschap heeft zo z'n grondleggers. Begaafde mensen die als eerste opvattingen op schrift stelden waarmee vele anderen later aan de haal zijn gegaan.

Binnen de natuurkunde zal Newton vast verbaasd zijn geweest als hij Einsteins theorieën had vernomen. Machiavelli's mond zal zijn opengevallen bij de suggestie van een Nederlandse koningin met een representatieve functie.

Neuzend in de geschiedenis van de pedagogiek kom ik Michel de Montaigne tegen. Hij stelt dat kennis geen zin heeft als je geen verstand hebt. Zo rond het jaar 1590 geeft hij daarbij een ernstige waarschuwing. Als je een zwakke geest hebt, kan een teveel aan kennis gevaarlijk voor je zijn omdat je er niet goed mee weet om te gaan. Montaigne voegt hier fijntjes aan toe:

'Misschien is dit de reden waarom wij van vrouwen niet veel geleerdheid verlangen.'

Ondertussen zijn we ruim vierhonderd jaar verder en wordt het overdragen van kennis steeds meer een vrouwenberoep. Daarbij zijn vrouwelijke studenten in dit hbo succesvoller dan mannelijke. Zelfs in de studierichtingen waarin ze niet in de meerderheid zijn, doen ze het verhoudingsgewijs beter en studeren ze eerder af.

Een mogelijke verklaring ligt in de onderwijsvernieuwingen van de afgelopen jaren. Er moet meer samengewerkt worden en werkstukken, presentaties en portfolio's vereisen een talige aanleg.

Volgens sommige hedendaagse wetenschappers past dit beter bij de hersenstructuur van vrouwen dan van mannen.

Een andere mogelijke verklaring is dat vrouwen simpelweg intelligenter zijn dan mannen.

Dat de man, op een paar grote denkers na, cognitief tekortschiet. Dat vrouwen evolutionair verder zijn (ja, het mannenbrein is een oud model in slechte staat met ernstige gebreken...)

Over een paar eeuwen is er vast een wetenschap waarmee de uiteindelijke verklaring gegeven wordt. Maar misschien weet u die nu al?

Simon Brouwer studeert aan de masteropleiding pedagogiek en werkt als docent in het middelbaar beroepsonderwijs.

Rietveldjes en snorreputten

Nieuw bij de Willem de Kooning Academie: de bacheloropleiding product design. *Profielen* schoof aan bij een les beroepsoriëntatie, waarin studenten schakelden van handen naar hoofd. Ze maakten een schaalmodel en bespraken een lastige researchopdracht.

Na twee uur les kan een beetje onderbroekenlol niet uitblijven in lokaal 5.1 van de Willem de Kooning Academie. De eerstejaars product design moeten een schaalmodel maken van een bestaand ontwerp. 'Ga jij die namaken?', zegt een studente tegen een medestudente, en ze wijst op een plaatje van een rode lamp in de vorm van een penis. 'Ja, kijk', zegt haar buurman, 'de basis heb je al', terwijl hij een prittstift en de ogen van een schaar in een seconde combineert tot, nou ja, die lamp dus.

Beroepsoriëntatie is het enige vak waarin de studenten in dit brede propedeutische jaar alleen als product designers bij elkaar zitten. En in deze uren gaat het ook heel specifiek over de wereld van product design. Deze toekomstige product designers zullen betrokken zijn bij het concept, ontwerp, de betekenis en verschijningsvorm van een product. Anders dus dan de opleiding IPO (industriële product ontwerpen) waarin studenten veel toegepaste werken.

Het schaalmodel dat ze moeten maken, is bedoeld om te leren begrijpen hoe een voorwerp ontworpen en gemaakt wordt. Sam heeft een stoel nagemaakt. De zitting en rugleuning bestaan uit vele lagen stof die met touw zijn vastgezet. Ze heeft haar model al af en de foto op haar laptop laat een redelijk gelijkend mini-stoeltje zien. 'Eerst dacht ik het wel te kunnen maken met papier, maar dat werkte niet. Papier gedraagt zich heel anders dan stof. Ook kwam ik erachter dat de rugleuning niet alleen van stof gemaakt kan zijn, al ziet het er wel zo uit.'

Maurice is al aan zijn tweede model bezig. Moeilijk vindt hij het niet, want vorig jaar studeerde hij nog bij IPO en maakte hij schaalmodellen aan de lopende band. Moeiteloos rolt er een Rietveldje uit zijn handen. Een stuk lastiger was de researchopdracht van vandaag. Docent Sebastiaan Straatsma heeft de studenten één week de tijd te geven

om onderzoek te doen naar zeven ontwerpers, zeven producten, vijf materialen en vijf stromingen in de kunst, design, mode of architectuur.

fantasie

Veel studenten vonden het ingewikkeld. Zoeken op internet werkt bijvoorbeeld alleen maar als je weet wát je moet zoeken, en als het dan een onbekende ontwerper moet zijn... Toch waren er geslaagde speurtochten. Renée had zich verdiept in de ontwikkeling van de tandenborstel: van stokje met een ruw uiteinde tot de high tech van nu. En Sam was via een *Volkskrant* artikel op een snorreput gestuit. 'Een bizar verdwenen product uit de Victoriaanse tijd toen mannen snorren droegen die met was aan de huid waren vastgelijmd. Bij het theedrinken smolt de was en kon de snor in de thee vallen. De snorreput heeft een snor inzetje waardoor dat niet kan gebeuren.'

Docent Straatsma is tevreden over dit onderzoekje. 'Zo'n snorreput levert fantasie op. Daar kun je mee verder. De wereld van het productontwerp is enorm groot. Om daar grip op te krijgen, moet je leren filteren en snel onderzoek kunnen doen. Dat zal straks in het werk ook

nodig zijn. Deze opdracht was alvast een testcase.'

EvdM

illustratie: Annet Scholten

BIJ DE LES

Hogeschool Rotterdam wil sportinstituut

Onderwijs Actueel

foto: Ronald van den Heerik

Een sportinstituut zou op termijn 2500 studenten moeten tellen.

Naast de elf bestaande instituten aan de Hogeschool Rotterdam moet er een instituut komen dat helemaal gericht is op sport en vrijetijdsbesteding, vindt de HR. Momenteel onderzoekt men of het realiseren van zo'n instituut mogelijk is.

De Randstad Topsport Academie voor topsportende economiestudenten is er al, net als de specialisatie sportmarketing en management (smm). Maar de Hogeschool Rotterdam wil meer. Zo kan een stuk van de opleiding vrijetijdsmanagement (vtm) deel gaan uitmaken van het nieuwe instituut en hoopt de hogeschool nieuwe opleidingen te mogen aanbieden. Ard van Aken, leider van de projectgroep die onderzoek doet naar een sportinstituut, denkt daarbij aan de opleiding sport, gezondheid en management (sgm). Deze opleiding wordt aangeboden op de Hanzehogeschool in Groningen en op de Hogeschool van Arnhem en Nijmegen. Afgestudeerden zijn opgeleid tot managers die verstand hebben van sport, bewegen en gezondheid.

Van Aken: 'Maar of wij deze opleiding mogen aanbieden, hangt af van 'de ballotage' (het ministerie van Onderwijs bepaalt of een instelling een bepaalde opleiding mag gaan aanbieden, red.). Met andere hogescholen in je verzorgingsgebied moet je je aanbod afstemmen. In ons geval moeten we dat doen met INHolland die in Rotterdam ook een sportopleiding (Select Studies) heeft. En met de Haagse Hogeschool die een HALO aanbiedt (Hogere Academie voor Lichamelijke Opvoeding, ofwel de lerarenopleiding voor sportlessen, red.).'

Het collegebestuur van de HR heeft het uitgangspunt om opleidingen zo zuiver mogelijk te houden. Van Aken: 'Dus dat we die opleiding niet gaan aanbieden als differentiatie van een andere op-

leiding.' Het verkrijgen van deze opleiding beschouwt de projectgroep van Van Aken als bepalend voor het al dan niet realiseren van een sportinstituut.

Stadionpark

Een andere doorslaggevende factor is de huisvesting van de studenten die onder dat nieuwe instituut zouden vallen. Waar kan het instituut terecht? In een van de vleugels van de locatie Kralingse Zoom? Van Aken sluit dat niet uit. 'Dat kan, maar dan moet je wel gaan schuiven, onder andere omdat vtm erbij komt. We moeten gewoon kijken waar het 't beste mogelijk is.' Eerder was er al sprake van het aanbieden van onderwijs in het Stadionpark, een campus bij het vernieuwde Feyenoord Stadion dat op z'n vroegst in 2018 gereed zal zijn. Van Aken: 'Gedurende de herontwikkeling van dat gebied is leegstand het grootste probleem voor de gemeentelijke dienst sport & recreatie (s&r). Als wij er dan alvast grote groepen studenten onderbrengen, kunnen we elkaar helpen. Bij s&r is men in elk geval zeer enthousiast.'

sport in de genen

Direct betrokken bij het mogelijke instituut zijn vertegenwoordigers van vtm en smm. Daarnaast beschouwt de projectgroep experts van de opleidingen van IvG (gezondheidszorg), ISO (sociale opleidingen) en IvL (lerarenopleiding) als 'tweedelijnsadviseurs'. Van Aken: 'Die opleidingen zullen niet direct deel uitmaken van het instituut maar we zullen wel kijken

hoe we kunnen samenwerken. Zo zijn er met fysiotherapie dwarsverbanden te bedenken. Fysiotherapeuten richten zich vaak op sporters én beginnen vaak een zelfstandige praktijk; voor hen is de commerciële- en managementkant van smm interessant.' Binnen de projectgroep bestaat ook de wens om in het nieuwe instituut een HALO onder te brengen. Van Aken: 'Zo'n HALO met de daarbij behorende sportfaciliteiten kan voor het instituut een katalysator zijn. Het kan ervoor zorgen dat sport ook echt in de genen van het instituut komt te zitten.'

Het instituut, dat op termijn zo'n 2500 studenten zou moeten tellen, wil sportmanagers opleiden maar beschouwt het thema sport ook als middel om het onderwijs te vernieuwen. Van Aken: 'Met sport kun je jeugd bereiken die wel de hersens heeft maar op een zijspoor is geraakt. Door middel van sport kun je hun studiehouding veranderen.'

Mooie plannen maar Van Aken waakt, gezien de eerder genoemde risico's, voor een al te euforische stemming. Eind dit jaar of begin volgend jaar wordt de knoop doorgehakt. En is de conclusie negatief, dan gaat de Hogeschool Rotterdam voor plan B. Van Aken: 'In dat geval willen we ervoor zorgen dat elk instituut iets met sport gaat doen.' En dat er nog meer ingezet wordt op eerder genoemde samenwerkingsverbanden tussen bijvoorbeeld smm en fysiotherapie.

JvN

'Met sport kun je jeugd bereiken die wel de hersens heeft maar op een zijspoor is geraakt.'

Toen de kredietcrisis zich ontvouwde tot een mondiale crisis, duurde het niet lang voordat verschillende (economische) opleidingen deze crisis als lesstof gingen gebruiken. Hoe zit dat met de Mexicaanse griep? Wordt het Nieuwe Influenza A al gebruikt als casus in het HR-onderwijs? Profielen deed een belronde langs verschillende opleidingen.

MEXICAANSE GRIEP in de collegezaal

Docent bml, Otto Middelkoop

'Derdejaars bml (biologie en medisch laboratoriumonderzoek) volgen bij ons een project dat voorheen altijd over de vogelgriep ging. Nu geven we expliciet de mogelijkheid om de Mexicaanse griep als onderwerp te kiezen. Studenten buigen zich dan over de vraag hoe je vanuit het lab kunt aantonen of een patiënt Mexicaanse griep heeft. Vervolgens gaan ze ideeën ontwikkelen over een mogelijk vaccin. Wat zou werken? Wat maakt een vaccin effectief? Vorig collegejaar is er al een groep bezig geweest met het H1N1-virus. Zij waren de eersten. 'Ook geef ik het vak bio-informatica waarin vierdejaars literatuuronderzoek moeten doen naar de vogelgriep of Mexicaanse griep en daar komen soms heel originele conclusies uit. Je mag nog niet van onze studenten verwachten dat de buitenwereld daar al iets aan heeft. Maar ze denken erover na, én ze denken over de goede vragen na. Waarom heeft de ene variant van het virus bijvoorbeeld meer sterfte dan de andere variant? Uit welk erfelijk materiaal bestaat het virus? Aan de hand daarvan komen studenten tot hypothesen en scherpen zij hun denken over deze actuele situatie.'

Docente bml, Gerry van Etten

'We werken op de opleiding altijd vrij casusgericht. Het Nieuwe Influenza A is inderdaad net aan de orde gekomen. In onderwijsperiode 1 en 2 wordt de module virologie gegeven. Daarin heb ik een medewerker van viroloog Ab Osterhaus van het Erasmus MC uitgenodigd als gastspreker. Hij heeft in dat college uiteraard informatie gegeven over influenza en Nieuwe Influenza A (1). De module hoefde hiervoor niet gewijzigd te worden, omdat we elk jaar al aandacht besteden aan influenza. Er was nu een goede gelegenheid om de pandemie over het voetlicht te brengen.'

Docente verpleegkunde, Christine Rietveld

'Ik geef vierdejaars studenten verpleegkunde het vak epidemiologie. Daarin heb ik ruimte gemaakt voor het onderwerp Nieuwe Influenza A. Ik heb een film over de griep laten zien en een discussie aangezwengeld over hoe om te gaan met dit virus. Welke maatregelen moet je nemen, hoe ben je goed voorbereid, hoe zit het met de besmetting? Daarbij komt ook de weerstand aan de orde die onder sommige verpleegkundigen bestaat tegen de vaccinatie.'

Vermijd contact met mensen met griep.

Was regelmatig uw handen met water en zeep.

Gebruik een papieren zakdoek bij hoesten, niezen of snuiten.

Raak zo min mogelijk uw mond, neus of ogen aan.

Blijf thuis en blijf uit de buurt van anderen als u griep hebt.

Meer informatie: bel 0800 - 1100, of kijk op www.griepandemie.nl

Onderwijsmanager verpleegkunde, Elles Goedhart

'In het vak epidemiologie wordt het Nieuwe Influenza A inhoudelijk met de studenten besproken. Wat betreft de organisatorische kant van een mogelijke pandemie hebben wij de gebruikelijke preventieve stappen genomen. Net als elders in de hogeschool hangen er op de opleiding posters met aanwijzingen en staat overal zeep. Mocht er een pandemie uitbreken en onze studenten krijgen daar tijdens stage mee te maken, dan volgen wij het beleid van het ziekenhuis of verzorgingshuis waar zij stage lopen.'

Onderwijsmanager personeel & arbeid, Cees van Bers

'Nee, wij nemen de Mexicaanse griep niet op als casus in ons onderwijs. De reden daarvoor is een organisatorische, want onderwijsinhoudelijk vind ik deze actualiteit zeker relevant. P&A-functionarissen bij bedrijven moeten ook draaiboeken maken waarin beschreven wordt welke stappen er moeten worden genomen als een groot deel van het personeel thuis komt te zitten met de griep. Maar vanwege de voorbereidingen voor de accreditatie van volgend jaar september, hebben we het nu te druk om nieuwe inhoud te ontwikkelen.'

EvdM

Jeroen showt niek.

Een vierdejaars student IPO presenteerde op de vakbeurs Elektrotechniek een eigen ontwerp en dong zo mee in een wedstrijd om installatiesystemen van Legrand te hergebruiken in een consumentenproduct.

De Jaarbeurs Utrecht was in de week van 28 september tot en met 2 oktober het decor van de vakbeurs *Elektrotechniek 2009*. Zes zalen en tienduizenden vierkante meters vol witverlichte strakke stands gevuld met de laatste innovaties op het gebied van elektronica. In de achterste zaal staan op de stand van Legrand, een internationaal bedrijf in installatiesystemen, een stoel en twee lampen uitgesteld. Dit valt nogal uit de toon bij het bedrijf Legrand, en de rest van de beurs. 'niek.' heet een van de lampen, gemaakt door Jeroen van den Ban, student aan de HR.

De vierdejaarsstudent IPO (industriële product ontwerpen) verklaart: Het gaat om een wedstrijd. 'Ik was een paar maanden geleden voor mijn grafisch ontwerp bureau Etc. design op zoek naar opdrachten. Zo kwam ik bij Legrand terecht dat een wedstrijd had uitgeschreven voor studenten. In het kader van duurzaamheid was het de bedoeling om materiaal van Legrand dat normaal verscholen ligt achter plafonds en muren, te hergebruiken door iets te maken voor de consument. Een perfecte opdracht voor mij omdat ik mijn hobby, grafisch ontwerpen, met mijn studie kon combineren. Inmiddels zit ik bij

de drie finalisten, dus mag ik mijn lamp op deze vakbeurs aanprijzen. De bezoekers van de beurs bepalen wie van ons de publieksprijs van vijfhonderd euro wint. Een vakjury gaat over de hoofdprijs van 750 euro.'

lamp van kabelgoot

Jeroen heeft een kabelgoot, waar normaal kabels doorheen lopen, gebruikt om een lamp te maken. 'Ik ben gaan rondvragen wat voor idee mensen hebben bij een kabelgoot. Ik hoorde vooral negatieve associaties, namelijk dat zo'n goot verscholen ligt, of complex omdat alleen techneuten er iets mee kunnen. Deze negatieve associaties heb ik heb ik geprobeerd om te zetten in iets positief. Licht valt op, vandaar mijn keuze voor een lamp. Bovendien verlicht de lamp zichzelf zodat hij uit de verborgenheid raakt. De complexiteit ben ik tegengegaan door voor een strak symmetrisch design te kiezen. Tot slot heb ik zuinige spaarlampen gebruikt met het oog op duurzaamheid. Of ik ga winnen? Mijn lamp is het enige ontwerp dat het al echt doet, dat is wel een pre. Maar vooral de andere lamp die meedoet in deze prijsvraag krijgt ook veel stemmen, dus het wordt nog spannend.'

AvW

Bij het ter perse gaan van dit nummer ontving *Profielen* het bericht dat Jeroen de vakjuryprijs van 750 euro heeft gewonnen met zijn ontwerp.

BEAT IT!

Al voor het tweede opeenvolgende jaar was Beats010, het officiële studentenfeest van de Hogeschool Rotterdam, geheel uitverkocht. Twee jaar geleden besloot de organisatie het feest in het najaar te plannen in plaats van aan het einde van het studiejaar. Een goede zet, gezien de massale opkomst. Tijdens deze vijfde editie kwamen 4000 studenten van de Hogeschool Rotterdam naar de Maassillo voor een ouderwets 'schoolfeest'.

foto: Samme van der Most

Prins Willem-Alexander opent RDM CAMPUS

Na twee jaar ontwikkeling is de transformatie van het oude RDM-terrein op Heijlplaat tot de moderne RDM Campus voltooid. Op 29 oktober werd deze bijzondere onderwijslocatie in het Waalhavengebied door prins Willem-Alexander geopend. Zo'n achthonderd studenten van de Hogeschool Rotterdam en het Albeda College volgen er onderwijs én werken samen met daar gevestigde bedrijven. De opleidingen (auto-techniek, bouwkunde, civiele techniek, ruimtelijke ordening & planologie, industrieel product ontwerpen) zijn gevestigd in de voormalige machinehal van de RDM. De Academie van Bouwkunst zetelt in het oude hoofdkantoor in Droogdok 17. Prins Willem-Alexander sprak tijdens de opening over een bijzonder project. 'Uniek in Nederland, in Europa en ik denk ook in de wereld.' In de vroegere machinehal kregen de prins en de ook aanwezige burgemeester Aboutaleb en VROM-minister Cramer uitleg over lopende praktijkopdrachten.

Aandacht voor de oudere docent

Nu veel medewerkers zullen moeten doorwerken tot na hun 65e is extra aandacht voor de positie van oudere werknemers niet meer dan terecht. De bedrijfsarts van de HR deed een onderzoek naar het welzijn van 55-plus docenten op de hogeschool.

Toen Gabriëlle Groen in 't Woud in mei 2008 bedrijfsarts werd op de Hogeschool Rotterdam viel haar op dat er een grote groep oudere docenten werkt. Ze zag hen ook vaak terug op haar spreekuur. 'Met wisselende klachten. Het kon gaan om puur lichamelijke problemen, maar er zaten ook veel werkgerelateerde psychische klachten bij. Dat was voor mij aanleiding om me eens extra in deze groep te verdiepen.'

Dit onderzoek leverde een aantal uitkomsten op dat gezien de leeftijd van de onderzoeksgroep te verwachten was. Zo stelde de bedrijfsarts onder 52 procent van de onderzochte mannen en 39 procent van de vrouwen overgewicht vast. Bij 8 procent van de mannen en 2 procent van de vrouwen uit deze groep was sprake van ernstig overgewicht. Ook bleek elf procent van de respondenten er een overmatig alcoholgebruik op na te houden. Zij drinken drie glazen alcohol per dag of meer. 'Er is de laatste tijd meer aandacht voor de forse alcoholinname onder vaak hoogopgeleide ouderen', vertelt Groen in 't Woud. 'Ik vermoed dat de HR-docenten niet sterk van dit algemene beeld afwijken, maar 11 procent vind ik wel een hoog percentage; zeker als dat in relatie staat tot de werkdruk op de hogeschool en als je kijkt naar de gezondheidsrisico's van een dergelijk gebruik.'

55-plus op de HR

375 oudere docenten (>55 jaar) ontvingen een vragenlijst van de bedrijfsarts.

170 vragenlijsten werden ingevuld en 44 docenten voerden een individueel gesprek.

Het totale verzuimpercentage op de HR is 5,1 procent. Daarbij gaat het vooral om werkgerelateerde psychische klachten. Het verzuimpercentage onder 55-plus docenten is niet geregistreerd.

Gezondheid

78 procent van de respondenten vindt zichzelf gezond

19 procent rookt

11 procent heeft een overmatig alcoholgebruik

52 procent van de mannen en 39 procent van de vrouwen heeft overgewicht

Arbeidsrelaties

90 procent heeft een goede relatie met de collega's

80 procent heeft een goede relatie met de leidinggevende

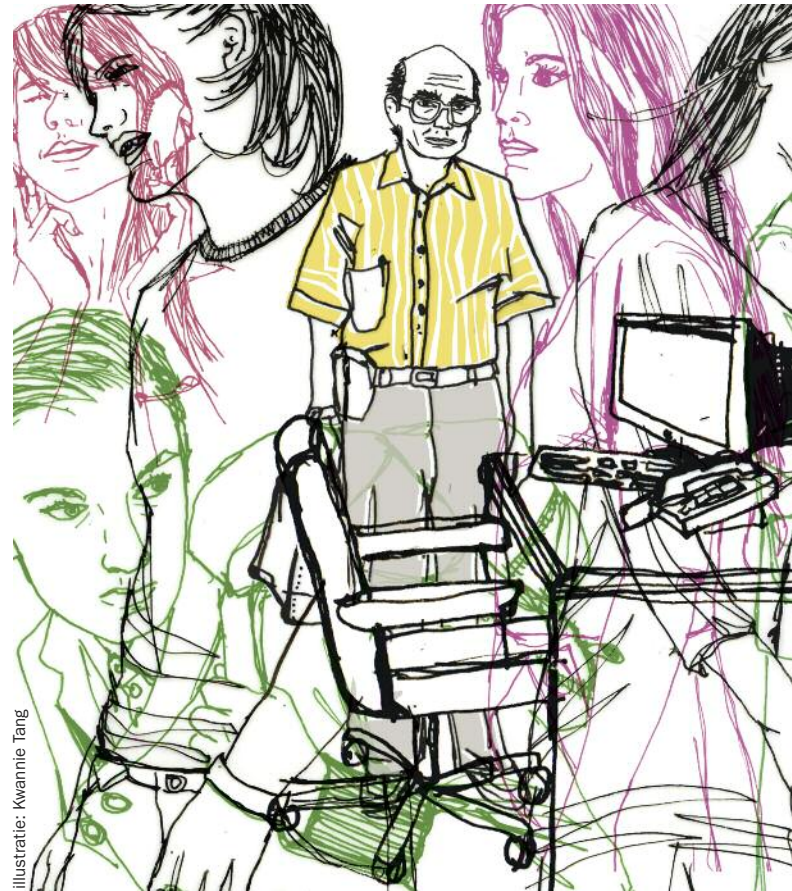
Arbeidsbelasting

32 procent vindt zijn functie fysiek zwaar

55 procent ervaart zijn functie als psychisch zwaar

Arbeidsomstandigheden

61 procent vindt de arbeidsomstandigheden voldoende tot goed

Illustratie: Kwannie Tang

fysiek zwaar werk

Opvallend waren de uitkomsten in de categorie 'arbeidsgerelateerd'. Veel docenten boven de 55 jaar zijn al dertig jaar actief als docent. Een deel geeft aan nog prima tegen deze taak opgewassen te zijn en zich fit genoeg te voelen om tot aan de pensioenleeftijd door te werken. Veel docenten hebben een grote betrokkenheid bij hun werk, en daarbij vindt 90 procent de relatie met collega's goed en is 80 procent tevreden over het contact met de leidinggevende, al geeft men wel aan dat het lastig is om deze te spreken te krijgen.

Daar tegenover staat dat er ook een aanzienlijke groep oudere docenten is die aangeeft minder aan te kunnen dan voorheen. Groen in 't Woud: '55 procent vindt het werk als hogeschooldocent psychisch zwaar. Ze zeggen bijvoorbeeld: Ik ben minder flexibel, ik heb moeite met de houding van studenten; met het feit ze zo weinig geduld en respect hebben. Ze ervaren werkdruk en vinden dat er steeds meer werk in minder tijd moet worden verricht. Ook vertelden ze dat ze last hebben van slechte roosters en lokalen die niet kloppen. 32 procent vindt het werk bovendien fysiek zwaar, omdat ze regelmatig met tafels en

College-uren in de praktijk niet overal 50 minuten

Met het verlengen van de college-uren van 40 naar 50 minuten moet het aantal contacturen worden opgevoerd. In de eerste weken van het collegejaar lukt dit echter nog niet overal.

Dat is de conclusie van de studentengeleding van medezeggenschapsraad (sgmr). 'We merken dat de lessen in veel gevallen gewoon zo'n veertig minuten duren', vertelt Stephan Segers, voorzitter van de sgmr. 'Bij een blok van twee college-uren zegt een docent een kwartier voor het eind: we zijn klaar. Of hij vraagt of er nog vragen zijn en stopt ermee als dat niet het geval is.'

Dit klinkt alle leden van de sgmr bekend in de oren, stelt Stephan. Ook zijn er docenten die in de klas hun boterham opeten omdat ze door de nieuwe roostersystematiek geen pauzes meer hebben.

'Dertig procent niet naar avondcolleges'

De sgmr vindt deze twee zaken niet samengaan met het door de Hogeschool Rotterdam beoogde 'attractieve en intensieve onderwijs'. Attractief zijn evenmin de colleges in de avond. Stephan: 'Als studenten 's avonds college hebben, gaat zo'n dertig procent er niet naartoe vanwege werk of sport.'

De sgmr-voorzitter heeft de problematiek aan de orde gesteld in het reguliere overleg met collegebestuurder Gerard van Drielen. Deze had niet direct een antwoord, maar meldde wel dat de zogenoemde 'roosterpolitie' weer actief wordt. Dat zijn ingehuurde personen die controleren of de collegelokalen op de afgesproken tijden worden gebruikt en zo ja, in welke mate. Tijdens de onlangs gehouden vergadering van de centrale medezeggenschap kwamen de problemen zijdelings ter sprake. De resultaten van het roosteronderzoek waren nog niet bekend. Van Drielen: 'We weten dat op de locaties Museumpark en Kralingse Zoom veel druk staat; dit onderzoek moet het totaal in beeld brengen.' Aan het afschaffen van de mogelijkheid van avondcolleges voor voltijdstudenten denkt de collegebestuurder niet. 'Dat is structureel beleid'.

JvN

Op haar website doet de sgmr regelmatig verslag van vergaderingen en van de onderwerpen waar de sgmr mee bezig is. <http://sgmr.tumblr.com/>

stoelen moeten sjouwen en soms lange werkdagen maken. De volle en drukke werkkamers waarin studenten in- en uitlopen, werden heel vaak ter sprake gebracht in de individuele gesprekken die ik voerde. Daardoor vinden veel docenten het moeilijk om rustig en geconcentreerd te werken', aldus Groen in 't Woud.

simpele aanpassingen

De bedrijfsarts keek ook naar de balans tussen werk en privé. Bij 20 procent is sprake van wat in vaktermen een 'hoog verstoringsrisico' wordt genoemd. 'Deze docenten vinden het moeilijk om een goede balans te vinden. Die

balans heeft kenmerken van doorslaan. Vaak staan ze vanuit een soort idealisme voor de klas. Ze hebben een sterke neiging tot perfectionisme en stoppen meer tijd in collegevoorbereiding dan de tijd die ervoor staat. Gaat er dan iets mis, op het werk of privé, dan lopen zij de kans langdurig uitgeschakeld te zijn. Bij 64 procent van de respondenten was het verstoringsrisico gemiddeld. Deze mensen zijn redelijk goed in staat een balans te vinden, maar het risico bestaat nog steeds dat het evenwicht zoekraakt. Slechts bij 16 procent was er een laag verstoringsrisico. Ik vind dit een duidelijk punt van aandacht voor het management van de Hogeschool Rotterdam', aldus Groen in 't Veld.

drukke werkkamers

Aandacht blijkt het toverwoord wat betreft de bedrijfsarts. 'Besteed aandacht aan het feit dat iemand ouder wordt, dat is mijn belangrijkste aanbeveling. Vraag gewoon eens aan iemand hoe het gaat. Informeer of een docent gezien zijn of haar leeftijd behoefte heeft aan bepaalde aanpassingen of hulp. Vaak gaat het om simpele dingen. Mensen zijn bijvoorbeeld al geholpen als ze iets later kunnen beginnen, of wat tijd tussen de colleges door hebben om even bij te komen. Dit zijn aanpassingen die geen extra geld kosten. Ook vraag ik in mijn onderzoek aandacht voor het probleem van de drukke werkkamers. Dat wordt echt als zeer storend ervaren.'

Het onderzoeksrapport is aangeboden aan het college van bestuur en de centrale medezeggenschapsraad, en wordt verspreid onder de instituutdirecteuren. 'Ik hoop dat mijn aanbevelingen serieus worden genomen', stelt Groen in 't Woud tot slot. 'Het gaat om simpele maatregelen waarmee veel bereikt kan worden voor de positie van oudere docenten binnen de HR.'

EvdM

Onlangs onderzocht de Erasmus Universiteit de bereidheid onder HR-personeel om door te werken tot het pensioen. Volgend nummer publiceert *Profielen* de uitkomsten van dit onderzoek.

Studeren met een beperking

‘Je wilt niet altijd vertellen wat je hebt’

foto: Jos van Nierop

Het Powerplatform is in 2004 opgericht door studenten die hun kennis over studeren met een beperking wilden delen met anderen. Op dit moment heeft het platform vijfhonderd leden die zich regelmatig laten informeren via mail. Meer info vind je op www.powerplatform.nl.

Marianne kreeg samen met het Powerplatform voor elkaar dat er op de Blaak bij de WdKA een trapleuning werd geplaatst zodat zij niet meer hoefde om te lopen. Het Powerplatform ondersteunt studenten met een beperking met raad én daad. *Profielen* was aanwezig bij hun welkomstlunch voor eerstejaars.

Bestuurslid Rina Salesia legt aan de eerstejaars uit wat je moet doen als je een beperking hebt. ‘Je moet dan eerst met een doktersverklaring naar een decaan. Die stuurt je door naar een contactpersoon van jouw instituut. En met die persoon sluit je een overeenkomst waarin regels worden beschreven die specifiek voor jouw situatie gelden. Je mag bijvoorbeeld langer over je tentamen doen of er wordt soepeler omgegaan met de aanwezigheidsplicht als je vanwege je beperking vaak niet naar de les kan komen.’

jezelf overschatten

De studenten die vandaag gekomen zijn, hebben allerlei verschillende beperkingen, zoals dyslexie, spierziekten of een chronische darmziekte. Alex bijvoorbeeld heeft een chronische ziekte waardoor hij soms ziek thuis zit. ‘Op dit moment gaat het allemaal goed met mijn studie, maar ik vind het goed dat het Powerplatform begeleiding biedt. Misschien wil ik later ook wel een actieve rol in het Powerplatform spelen om zo anderen te kunnen helpen.’ Hulp vanuit school om met een beperking toch goed te kunnen studeren, is prettig. Maar soms is

de drempel voor studenten hoog. ‘Je wilt niet altijd gelijk vertellen wat je hebt, maar in een projectgroep is het wel lastig als je vaak afwezig bent’, stelt één van de aanwezigen.

En de meeste studenten kennen ook het probleem van zelfoverschatting. ‘Je neemt dan toch nog die bijbaan naast je studie, maar dat is veel te zwaar’, vertelt een studente.

praktische aanpassing

Bestuurslid Marianne Dijkshoorn geeft een voorbeeld van een praktische aanpassing die bereikt is met vereende krachten van het Powerplatform, de facilitaire dienst en de decanen. ‘Bij de Willem de Kooning Academie heb je een trapje vanaf Blaak, maar daar zit geen leuning aan. Daardoor moest ik altijd omlopen. Na heel wat moeite heeft Gemeentewerken daar nu een leuning geplaatst.’ ‘Bedankt’, zegt een andere studente. ‘Ik maak daar nu iedere dag gebruik van.’

MC

De hogeschool heeft sinds kort een mentoraat voor Marokkaanse studenten: Amani. Het doel is om de uitval onder deze groep terug te brengen met behulp van coaching. Maar wie zijn deze studenten? *Profielen* sprak met Rabia Bouzian, de voorzitter van Amani en studente commerciële economie.

Tijdens de opening van het mentoraat was er Marokkaanse catering en muziek en droegen de vrouwen traditionele jurken. Is traditie belangrijk voor jullie?

‘De kleding die we droegen, was heel bijzonder. Die heb je normaal alleen aan tijdens Marokkaanse feesten zoals een bruiloft. Als ik naar een niet-Marokkaanse bruiloft ga, draag ik wat anders. We vonden het daarom wel een beetje eng om te doen. Op deze manier toonden we onze cultuur aan de andere studenten en medewerkers van de hogeschool. We lieten echt iets Marokkaans zien. Door hiervoor te kiezen, maakten we ook een duidelijk onderscheid met de andere mentoraten binnen de hogeschool. Ieder mentoraat heeft zijn eigen cultuur. Door dat ook via de kleding uit te dragen, voelden de Marokkaanse studenten zich echt thuis tijdens die middag.’

De verschillende mentoraten zijn nodig vanwege cultuurgebonden problemen. Wat verstaan jullie daaronder?

‘Dat kan van alles zijn. Zo vertelde één van de sprekers tijdens de opening dat zij moest meehelpen in het gezin. Meisjes moeten hun schoolwerk in orde hebben, maar ook mee naar de dokter of naar de rapportvergadering van hun jongste zusje. Veel ouders zijn afkomstig van de eerste generatie en spreken de taal niet altijd even goed. Zo komt er ook een zekere verantwoordelijkheid bij de kinderen te liggen. Ons mentoraat kan inspelen op dergelijke proble-

foto: Levien Willemsse

‘Je kunt van alles bereiken in je studie of carrière. De hoofddoek speelt daarbij geen rol.’

Amani-voorzitter Rabia Bouzian: ‘In de Marokkaanse cultuur hang je de vuile was niet buiten.’

Marokkanen zijn DOORZETTERS

Opening Marokkaans mentoraat Amani

men. Decanen kunnen ook helpen, maar zij begrijpen de problematiek niet zo goed als onze eigen coaches. Daar komt bij dat het in de Marokkaanse cultuur niet hoort om de vuile was buiten te hangen. Problemen houdt je voor jezelf. Desondanks lukt het veel studenten om door te gaan, want dat past bij het karakter van Marokkanen: doorzetten.

‘Studenten met een Marokkaanse achtergrond hebben het financieel vaak ook minder goed dan hun westerse medestudenten. Bij hen worden studie en kamer vaker betaald door de ouders. Maar als je ouders hier als gastarbeider zijn gekomen, is dat onmogelijk. Om de studie te betalen, zijn soms meerdere bijbaantjes nodig. Al is dat net zo goed om dure kleding te kopen, want ook dat zit in onze aard. We werken graag hard voor een trui of tas van Armani of Gucci.’

Uit onderzoeken blijkt dat Marokkaanse meisjes het goed doen tijdens hun studie. De jongens zijn minder succesvol in de collegebanken. Hoe gaan jullie die laatste groep bereiken?

‘De opening was kennelijk aantrekkelijker voor meiden dan voor jongens. De week erna hebben we veel reacties gekregen van studenten die graag gecoacht willen worden door ons mentoraat. En dat waren net zoveel jongens als meisjes. We hebben bovendien zelfs meer mannelijke dan vrouwelijke coaches. Het belangrijkste is dat we met ons mentoraat de drempel verlagen voor studenten die hulp nodig hebben. De dag na de opening werd ik al aangesproken door een jongen die een coach wilde. Dat is toch mooi. Zonder de opening was dat nooit gebeurd. Het is volgens mij wel zo dat Marokkaanse jongens meer vrijheid hebben dan meisjes, die wat

vaker in huis zijn. Daardoor besteden ze meer tijd aan hun studie, terwijl jongens andere dingen buitenshuis doen.’

Allochtone studenten kiezen vaak voor studies die opleiden tot een concreet beroep, omdat er van huis uit weinig kennis is over beroepen die minder makkelijk uit te leggen zijn, zoals bijvoorbeeld ruimtelijke ordening en planologie. Hoe is dat bij studenten met een Marokkaanse achtergrond?

‘Dat zie je bij ons ook. Je hebt beroepen met een bepaalde status zoals docent, dokter of rechter. Dat is aan onze ouders makkelijk uit te leggen. Maar studenten die een economische opleiding gevolgd hebben, kunnen later veel makkelijker carrière maken dan een docent. Ik denk dat de generatie die nu studeert nog wel rekening houdt met zijn ouders als die graag zien dat hun zoon of

dochter docent of verpleegkundige wordt, maar dat er straks een generatie komt die voor zichzelf gaat kiezen. Sowieso zullen er in de toekomst jongeren gaan studeren van wie de ouders zelf ook gestudeerd hebben. Dan is een speciaal mentoraat misschien niet meer nodig.’

Bij de opening zaten veel meisjes met een hoofddoek in de zaal. Dat is een groep studenten die het met iemand als Wilders niet makkelijk heeft. Waarom is de hoofddoek zo populair onder de doelgroep van Amani?

‘Dat heeft met onze religie te maken. Ik draag de hoofddoek niet omdat ik onderdrukt ben, zeker niet. En ik denk dat de studentes ook het tegendeel bewijzen. Je kunt van alles bereiken in je studie of carrière. De hoofddoek speelt daarbij geen rol.’

MG

Profielen is niet verantwoordelijk voor de inhoud van ingezonden brieven. De strekking van de brieven hoeft ook niet overeen te komen met de mening van de redactie.

Zoë Vialet van Vialet Escortservice vindt docent Bert Verhoef een fundamentalist. Dat stelt de oud-studente maatschappelijk werk en dienstverlening (mwd) in een brief aan de redactie waarin ze reageert op de ingezonden brief van Verhoef in *Profielen* 72. Op www.profielen.hro.nl kwamen meer reacties binnen.

In het stuk van ivl-docent Verhoef (lerarenopleidingen) is te lezen dat hij het smakeloos vindt dat *Profielen* Vialet voor de rubriek 'Afgestudeerd' heeft geïnterviewd. 'Hoeren zijn veelal zijn zieke mensen en Vialet is een hoerenmadam. Zij mag niet model staan voor wat wij willen bereiken met een opleiding als mwd', aldus Verhoef.

Niet uitgebuit

In reactie op de ingezonden brief van docent Bert Verhoef wil ik mijn blijdschap kenbaar maken dat ook fundamentalistische meningen op de Hogeschool Rotterdam geuit mogen worden. Inhoudelijk ben ik het uiteraard volstrekt met hem oneens maar hij mag schrijven wat hij wil. Dat de heer Verhoef het u als redactie kwalijk neemt dat u ruimte geeft aan hem onwelgevallige aspecten van onze samenleving is helaas een kenmerk van fundamentalisten. Wij moeten dat op de koop toe nemen. Ernstiger is dat hij zo slordig leest en zo graag 'het boze' uitsluitend buiten zichzelf ziet. Ik bedoel hiermee dat er inderdaad heel veel negatiefs over hoererij, vrouwenhandel, pedofilie etc. te zeggen is, maar dat mijn bureau zich juist ontwikkelt in een volstrekte keuzevrijheid van alle betrokkenen. Het is niet aan mij om te gaan psychologiseren over de motivatie van meneer Verhoef om zijn mening publiek te maken. Wil hij de persvrijheid van uw blad aantasten? Waarschijnlijk is het nog ernstiger en is er sprake van een angst voor een vrijheid die wordt gekozen en wordt

benut door intelligente vrouwen. Vrouwen die de kernwaarde 'vrijheid' benutten, zijn een gevaar voor iedere behoudzuchtige en dus ook vaak wat luie geest.

Niemand buit ons uit, wij buiten niemand uit en fundamentalisten die dit op grond van drogredenen kwalijk vinden, adviseer ik om hun verontwaardiging en energie op zaken te richten die wel verandering behoeven. Slecht lezende kromschrijvers die als docent een hbo-opleiding tot drager van fundamentalistische waarden willen omvormen bijvoorbeeld.

Zoë Vialet

Make love not war

Bert Verhoef maakt het wel heel bont met zijn ongenueanceerde reactie op het artikel over Zoë Vialets escortservice. Ik heb zelf jarenlang in de high-class escortbranche gewerkt, als companion (zoals in mooie termen een escort wordt genoemd) en later ook als manager van een high class escort en dinnerdating service. Daarnaast ben ik de eigenaresse van een love-life en seks-coach praktijk: Love in Action. Het beroep van hoer is zo oud als de mensheid en heeft alles te maken met hoe mannen in deze wereld evolutionair geprogrammeerd zijn. Ik neem aan dat ik deze wijsheid als evolutionair en gepromoveerd neuropsycholoog mag verkondigen. Mannen hebben ook anno 2009 nog steeds de dringende behoefte om te jagen en daarbij jagen ze meestal niet op wilde dieren, maar op

vrouwelijk wild. Er zijn slimme vrouwen die handig van dit feit gebruikmaken om zelf macht en geld te verwerven. Deze vrouwen zijn over het algemeen niet het slachtoffer van uitbuiting en gedwongen prostitutie. Dit zijn hoogopgeleide en zelfbewuste vrouwen die het leuk vinden om het jachtspel met mannen te spelen. Hoeren zijn er in alle klassen en maten. En wat zou de wereld zonder hoeren moeten? Het zou voor vrouwen een ongelofelijk gevaarlijke en agressieve wereld worden. Nog oorlogszuchtiger en kwaadaardiger dan de wereld nu al is.

Gelukkig zijn er individualistische feministen die weten dat zij, wanneer zij dat wensen, hun lichaam in kunnen zetten als handelswaar. Is dat ziek, is dat fout? Dat bepaalt de maatschappelijke context.

In Nederland is prostitutie niet meer strafbaar en/of illegaal. Prostituees zijn al jaren belastingplichtig. Het beroep is door de overheid erkend, maar door de maatschappij nog steeds niet geaccepteerd. Dit heeft alles te maken met de moraalridderplaag die ons land op alle fronten treft en waar de heer Verhoef een treffend voorbeeld van is.

Prostitutie is enkel en alleen ziek en fout als een vrouw of man daartoe door anderen gedwongen wordt en dit beroep niet uit vrije wil kiest. Prostituees zijn niet ziek en ook niet gek en ze vragen over het algemeen ook niet om dit soort betutteling en medelijden.

Juist in de escortbranche heerst de macht van het matriarchaat. Zonder mooie, slimme vrouwen is deze branche niets waard. Met de terugkeer van het matriarchaat zou de wereld veel goeds kunnen winnen: Meer liefde, meer respect, meer aandacht en minder oorlog en wreedheid. Mannen die vrijen zijn in ieder geval niet aan het vechten. Dus ik zeg: Make love not War!

Dr. Tara Long

Grootste speculaaspop ter wereld

Studenten van de HR-opleiding communicatie voeren een mediacampagne voor een wel heel Hollandse recordpoging: op 14 november hopen zij de grootste speculaaspop ter wereld te presenteren.

Initiatiefnemer is het Portula Challenge Team dat naast een samenwerking met HR-studenten ook leerlingen van de banketbakkersschool van het Albeda Collega aan het werk heeft gezet. Deze leerlingbakkers zullen samen met professionals de speculaaspop bakken en opbouwen uit brokken speculaas van 60x40 centimeter.

Ondertussen werkt een groep van tien HR-studenten aan het werven van sponsors, het schrijven van persberichten en de ontwikkeling van banners, kleding en vlaggen. 'Naast het verdienen van communicatiekeuzepunten is deze campagne voor mij een goede leerervaring. Het schrijven van persberichten, werven van

sponsors en online actief zijn, leert mij omgaan met mensen, met de Nederlandse taal en het effectief gebruik van *social media*', vertelt deelnemend student Marco Goudswaard. Op 14 november, de dag van de intocht van Sinterklaas, zal de speculaaspop worden opgebouwd in de hal van het Kinderziekenhuis

Samenwerken met mbo'ers in de praktijk

Er doen slechts vijf mbo'ers mee maar de HR en het Albeda College zijn dit studiejaar toch gewoon gestart met innovatieteams. Met elkaar werken de studenten aan twee elektrische auto's. Het voornaamste doel is echter samenwerking: tussen de teams en tussen hbo'ers en mbo'ers onderling.

foto: Jos van Nierop

Student Homan Tsang tijdens een van de twee dagelijkse vergaderingen.

Innovatieteams

Twee studenten bespreken bij het memobord wie de komende weken wat gaat doen. De twee zijn Joost van den Boogaart, vierdejaars mbo-werktuigbouwkunde aan het Albeda College, en Homan Tsang, derdejaars werktuigbouwkunde maar dan aan de Hogeschool Rotterdam. Op de derde verdieping van Droogdok 17, het voormalige directiekantoor op RDM Campus, maakt het tweetal deel uit van de chassisgroep die zich buigt over de onderstellen van twee te bouwen elektrische auto's. In andere hoeken van de tot proeftuin omgevormde ruimte werken andere teams aan weer andere onderdelen van de auto. Ook is

er een managementgroep die het geheel in goede banen moet leiden.

De studenten werken aan de Cmmn, een auto die door de TU Delft is bedacht, en de FUM, een HR-bedenksel. 'In die laatste zitten best veel onbekende dingen', vertelt Homan. 'We moeten dus veel uitzoeken. Echt leuk!' Dat uitzoeken heeft met techniek te maken maar ook met communicatie, heeft hij gemerkt. 'Op zo'n chassis komen allerlei onderdelen. Met de andere teams moeten we afstemmen hoe groot de motor wordt en waar de bedrading moet komen. We zijn daarin dus ook afhankelijk van de

anderen. Daar is veel communicatie voor nodig. Per dag zijn er daarom in elk geval twee vergaderingen', aldus Homan die net als zijn medestudenten elke dinsdag aan dit project werkt.

praktische mbo'ers

'Dit project' bestaat uit de innovatieteams en wordt vanuit de HR gecoördineerd door Joël van den Doel. Aan het eind van het studiejaar moet het hebben geresulteerd in twee rijdende voertuigen, vertelt hij. Van den Doel: 'Maar dat is niet het hoofddoel. Belangrijker is de nieuwe vorm van onderwijs. We hebben een project en daar halen we onderwijs bij. Als de studenten bijvoorbeeld bezig zijn met de wielophanging, gaan we daar specifieke workshops over geven. Zelf stuur ik vooral het managementteam aan; ik geef ze een workshop bedrijfspsychologie en ik hamer op een bedrijfsmatige sfeer bij het project. Zo moeten ze zorgen voor voortgangsrapportages maar ook voor het organiseren van een bedrijfsborrel.'

Nog belangrijker is de samenwerking: tussen de teams (en daarmee tussen studenten van verschillende opleidingen) en tussen de hbo'ers en mbo'ers. Vanuit de HR zijn dat studenten

van autotechniek, werktuigbouwkunde, elektrotechniek en industrieel product ontwerpen. De Albeda-leerlingen die meedoen, volgen een opleiding motorvoertuigen (mobiliteit), werktuigbouwkunde of elektrotechniek.

'Er wordt al jaren gepraat over samenwerking tussen mbo en hbo, maar wij zijn het gewoon gaan doen', vertelt Van den Doel. 'Toegegeven: Het zijn niet de minste mbo'ers die meedoen maar je ziet dat ze zich kunnen optrekken. Er wordt binnen de groepen ook echt als een team gewerkt. Het is dus niet zo dat de mbo'er alleen het uitvoerende werk doet.' Toch merkt mbo'er Joost wel het verschil met zijn hbo-collega's. 'Zij denken iets meer in theorie, ik ben praktischer.' Die constatering wordt gedeeld door Homan. 'Mbo'ers zijn inderdaad praktischer, Joost weet bijvoorbeeld precies welke materialen je wel en niet kunt lassen.' Over de samenwerking binnen de chassisgroep zijn de twee dik tevreden. Het communiceren met de andere groepen gaat daarentegen soms wat stroef. Homan: 'Belangrijk is vooral dat je niet moet afwachten, maar doen.'

Erasmus MC-Sophia. De opbrengst van sponsorgelden komt ten bate van het kinderziekenhuis. Het huidige record staat op negen meter. Betekent dat dan ook dat de patiënten van het Sophia meer dan negen meter speculaas moeten verorberen? Nee, zeggen de organisatoren, dat zou niet verantwoord zijn. De speculaaspop zal daarom na afloop via de Voedselbank gedistribueerd worden.

De HR-studenten maken voor deze campagne gebruik van allerlei nieuwe media. Zo is er een digitale versie van de speculaaspop online. Hij is te volgen via Twitter, LinkedIn, Facebook en hij heeft een eigen Hyves-pagina. Kijk op: www.dgstw.nl
<http://speculaaspop.hyves.nl/>
<http://twitter.com/despeculaaspop>
http://www.linkedin.com/groups?about=&gid=2358727&trk=anet Ug_gprpro

JvN

Hoe houdbaar is ons pensioenstelsel?
 Wat zijn de gevolgen van de vergrijzing?
 Verplicht doorwerken na 65 of
 gefaseerde leeftijdsverhoging naar 67?
 Wat is een dekkingsgraad? Nadenken over
 pensioenen houdt ons tegenwoordig
 meer bezig dan ooit. Gelukkig heeft de HR
 nu ook een lector pensioenmanagement:
 Renske Biezeveld (38).
Profielen sprak met haar.

‘Het is gezond om na je 65e door te werken’

‘Van oorsprong ben ik ontwikkelingssocioloog. Ik ben gepromoveerd op informele sociale zekerheid in Indonesië en deed daarna onderzoek naar pensioenfondsen in Nederland. Wat betekent het hebben van goede pensioenvoorzieningen voor de Nederlandse samenleving? Hoe zitten pensioenregelingen in elkaar en welke invloed hebben sociale ontwikkelingen op de inhoud ervan? ‘In 2004 ging ik naar de Vereniging van Bedrijfstakpensioenfondsen (VB), een belangenbehartigende organisatie waarvan de leden meer dan 75 procent van het aantal deelnemers in collectieve pensioenregelingen vertegenwoordigen. Daar werk ik nu ook nog anderhalve dag per week.’

collectiviteit en solidariteit

‘De manier waarop we tegen pensioenen en pensioenfondsen aankijken zegt iets over de maatschappij waarin we leven. Dat maakt dit thema zo interessant voor een socioloog. Pensioenen zijn nauw verbonden met emanci-

patievraagstukken. Pas sinds de jaren ‘90 zijn pensioenfondsen verplicht vrouwen en mannen gelijk te behandelen. Dat betekent dat vrouwen en deeltijders lange tijd op achterstand stonden en dat de effecten daarvan nog steeds nawerken. Op dit moment is de discussie gaande over de zeggenschap van pensioenfondsen, een discussie over de emancipatie van ouderen dus. Moeten gepensioneerden een zetel krijgen in het bestuur van de pensioenfondsen? ‘Ja’, zeggen de gepensioneerden zelf. ‘Prima’, zeggen jongeren, ‘maar dan wij ook’. Het Nederlands pensioenstelsel is van oudsher gebaseerd op collectiviteit en solidariteit. Maar: Wie is solidair met wie? Het is lang zo geweest dat jong solidair was met oud, maar de ouderen van tegenwoordig zijn gemiddeld de welvarendste groep van Nederland. De actieve generatie kent meer armoede dan de inactieve. Moeten de rollen nu niet omdraaien en oud solidair worden met jong? ‘Pensioenmanagement is in die zin een soort maatschappijleer voor professionals in de financiële sector. Een heel boeiend werkveld. Maar daarnaast gaat het ook over financieel-economische ontwikkelingen en beleggingsbeleid. De

kredietcrisis heeft bijvoorbeeld een enorme impact gehad.’

65+

‘Hét thema van nu is natuurlijk de verhoging van de pensioengerechtigde leeftijd. Zeker voor hoger opgeleiden vind ik dat een goede zaak. Ik vind het gezond om door te werken na je 65ste. Natuurlijk moeten we als samenleving een oplossing zoeken voor mensen met fysiek zware beroepen, maar ook voor mensen die om andere redenen buiten de boot dreigen te vallen. Ik denk bijvoorbeeld aan allochtonen met onvolledige AOW, die het zich financieel niet kunnen permitteren om vroeg te stoppen met werken. Maar ik vind het belangrijk dat mensen zelf verantwoordelijkheid nemen en nadenken over de invulling van hun carrière. Wil ik dit beroep mijn hele leven uitoefenen? Wanneer ga ik een stapje terug doen en kies ik een functie wat meer in de luwte? Door op deze manier beter te plannen, kun je het ook langer volhouden op de arbeidsmarkt.’

‘Het thema pensioenen raakt aan alle vier de opleidingen van het IFM (Instituut voor Financieel Management) waar het lectoraat is ondergebracht. Als de pensioen-

gerechtigde leeftijd naar boven gaat, dan heeft dat gevolgen voor de belastingen. Dat onderwerp is relevant voor fiscale economie. De kosten van pensioen zijn terug te zien op de balans van bedrijven. Hoe zorgen we ervoor dat schommelingen in de financiële positie van een pensioenfonds niet te veel invloed hebben op die bedrijfsbalans? Dat is relevant voor bedrijfseconomen en accountants. En wat kun je klanten adviseren die toch eerder willen stoppen met werken? Voor die vraag zullen afgestudeerden *financial services management* komen te staan. ‘Rotterdam heeft veel allochtonen en lager opgeleiden. Zij hebben vaak weinig pensioen en AOW opgebouwd, maar missen de kennis om daar iets aan te doen. Ik zou graag met studenten een bijdrage willen leveren aan het pensioenbewustzijn van deze doelgroepen.’ Ideeën genoeg dus. ‘Ja, inderdaad. Het zal nog een hele kunst worden om dat allemaal goed af te bakenen.’

DvN

Onlangs onderzocht de Erasmus Universiteit de bereidheid onder HR-personeel om door te werken tot het pensioen. Volgend nummer publiceert *Profielen* de uitkomsten van dit onderzoek.

foto: Ronald van den Heerik

Pensioenmanagement is een soort maatschappijleer voor professionals in de financiële sector

foto: Levien Willems

CURRICULUM VITAE

- 1983** geboren in Zuid-Soedan
- 1987** door rebellen meegenomen naar Ethiopië
- 1991** terug naar Soedan
- 2000** naar Nederland gesmokkeld
- 2001** had een rol in de film *Tussenland*. Deze film won een Tiger Award op het Internationaal Film Festival Rotterdam
- 2005** start opleiding Hogeschool Rotterdam
- 2007** start KEF (Kolnyang Education Foundation)

Hij is een *lost boy of Soedan*. Zo werden de kinderen genoemd die als kindsoldaat door rebellen gerekruteerd werden om in het buitenland te gaan vechten. Inmiddels is hij afgestudeerd aan de Hogeschool Rotterdam. *Profielen* sprak met Nicknora Gongich Chol Ngueny.

Nicknora Gongich Chol Ngueny

Tot 2009: International business and management studies

Nu: bezig met wederopbouw van basisscholen in Zuid-Soedan

'Ik ben Nicknora Gongich. Nyanachiediam, zoals mijn moeder mij noemde. Ik was de vierde zoon van mijn ouders en zij hadden gehoopt op een meisje, want meisjes leveren koeien op als ze uitgehuwelijkt worden en jongens niet. Nyanachiediam betekent dan ook 'Kan niet gegeten worden' en die naam is in mijn leven een grote inspiratiebron geweest, een enorme *drive*. Ik ben geboren in een dorp van Adol (Gak) in het gebied Bor van Zuid-Soedan. Ik behoor tot de Dinka-stam. 'In 1987 werden bijna zeventig-duizend kinderen, de meeste in de leeftijd van vier tot acht jaar en afkomstig uit allerlei verschillende stammen, zonder hun ouders door de bevrijdingsbeweging van Zuid-Soedan (SPLM/A) naar buurland

Ethiopië gebracht om daar te vechten. Ik was een van hen en zat van 1987 tot 1991 in een militair kamp. *I had a horrible life*. De meesten van ons zijn tot op de dag van vandaag niet naar huis terug gekeerd.

'We zijn uit onze dorpen weggelukt onder valse voorwendselen. Het zou thuis zo onveilig zijn dat naar school gaan onmogelijk was geworden. In Ethiopië zou een beter leven wachten. Om deze reden hebben onze ouders ons dan ook laten gaan. In werkelijkheid was het de bedoeling van de SPLM/A om de kinderen te rekruteren en hen te gebruiken als vrijheidsstrijders. Onderweg naar Ethiopië stierven veel kinderen van dorst, honger en door aanvallen van wilde dieren, zoals leeuwen en

krokodillen. Het weinige voedsel dat wij van huis hadden mee-gekregen was snel op. Ik herinner me heel goed dat sommigen bladeren moesten eten en zelfs hun eigen urine dronken. In Panyunduk, in Ethiopië, werden de omstandigheden nog erger. Er waren geen huizen, ziekenhuizen en ook geen voedsel. Opnieuw stierf een groot aantal van ons. Dagelijks moesten wij honderden graven delven. Daarnaast kregen we een militaire opleiding. Toen Ethiopië oorlog kreeg met Eritrea, werden we weer teruggestuurd naar Zuid-Soedan om tegen de Karthoum-regering te vechten.'

onderwijs, onderwijs, onderwijs

'Met de dag vind ik onderwijs belangrijker worden. Onze ouders, zelf laag- of ongeschoold, geloofden alles wat de rebellen ze op de mouw speldden. We werden als makke schapen weggeleid. Dat zou anders zijn geweest als ze

goed onderwijs hadden gekregen. Zonder onderwijs zal de situatie in Zuid-Soedan niet verbeteren. Het is daarom mijn missie geworden om een bijdrage te leveren aan het onderwijs daar. Ik doe nu een bescheiden poging via mijn stichting KEF (Kolnyang Education Foundation), en ik hoop mijn werkzaamheden in de toekomst te gaan uitbreiden.

'Ik heb genoten van mijn tijd bij de Hogeschool Rotterdam. De mensen hier zijn als familie voor me. Ik heb me aangeleerd zelf het contact te zoeken, zodat er nooit afstand was tussen mij en de anderen. De HR gaf me de gelegenheid en de kennis om de samenleving iets te geven. Ik ben inmiddels iemand geworden 'die wel gegeten kan worden', en daar ben ik heel trots op.

DvN

www.sukef.org

Wil je een bijdrage leveren aan de doelstelling van KEF, neem dan contact op via Gongich@hotmail.com.

Gongich is op zoek naar iemand die op vrijwillige basis webmaster wil zijn.

Geleerd op de HR: teamwork
Gemist op de HR: helemaal niets

Associate Degrees Meer dan 'halve bachelor'

tekst: Dorine van Namen/Jos van Nierop/HOP illustratie: Annet Scholten

De opleiding *Management in de zorg* was de eerste Associate Degree (AD) van de HR. Dit jaar volgden er zeven 'korte-bachelor' opleidingen bij het Instituut voor Lerarenopleidingen. Maar de ambities van de hogeschool reiken verder. Aan de horizon doemt de Rotterdam Academy op.

Management in de zorg was twee jaar geleden de eerste AD van de Hogeschool Rotterdam. De deeltijdopleiding is bedoeld voor personen die een leidinggevende functie in de zorg ambiëren, maar nog weinig of geen leidinggevende ervaring hebben. De eerste groep, enkele maanden geleden afgestudeerd, is zeer te spreken over de kwaliteit van de opleiding. Zwaar was het echter wel.

'Het was echt buffelen, enorm hard werken', vertelt Jinze Wagenaar (37). 'Vaak was je 20 tot 25 uur per week bezig met huiswerk, en dat naast een volledige baan en twee kinderen.' Wagenaar rondde afgelopen zomer de opleiding af waarmee hij twee jaar geleden op aandringen van zijn werkgever begon. Voor het Centrum voor Dienstverlening Rotterdam was hij coördinator in een woonvoorziening voor drugsverslaafde ex-dak- en thuislozen. Wás, want Wagenaar is inmiddels, mede door de AD, opgeklimmen tot teamleider van 49 begeleiders van de dak- en thuislozenvoorziening.

Associate degrees, wat zijn dat?

Associate Degrees (AD's) zijn tweejarige hbo-opleidingen. In 2006 startten pilots binnen hbo-bacheloropleidingen. De AD is vooral bedoeld voor werkenden die weer een studie willen oppakken en voor mbo'ers die best nog willen doorstuderen, maar niet voor een vierjarige hbo-bacheloropleiding kiezen. In totaal draaien er nu 92 AD's aan 21 instellingen door het hele land.

Een tussenevaluatie in 2008 was overwegend positief. Toch wil minister Plasterk de eindevaluatie in 2010 afwachten en op basis daarvan beslissen of de AD's na de experimentfase een plaats krijgen in het hoger onderwijsstelsel. Het aantal pilots wordt intussen wel uitgebreid met nieuwe vestigingsplaatsen.

Wagenaar: 'Ik ben heel tevreden over de opleiding. Alle opdrachten waren meteen toepasbaar in het werk, bijvoorbeeld het maken van een jaarplan en een teamanalyse. Verder was het vooral praktisch en werd goed duidelijk hoe het in de praktijk is om teamleider te zijn. Daarbij was je ook nadrukkelijk jezelf aan het beschouwen.'

Dat is ook de ervaring van Christiaan Verweij (31) en Alrik Meesen (32). 'Je leert jezelf goed kennen', heeft Meesen ervaren. Verweij: 'Ook op het persoonlijke vlak. Ik heb echt geleerd om voor mijn mening uit te komen.' Bij Verweij, die eerder de bacheloropleiding verpleegkunde afrondde en werkzaam was als verpleegkundige, begon er twee jaar geleden iets te knagen, vertelt hij. 'Ik kreeg het gevoel dat ik leidinggevende taken wel leuk zou vinden.' Inmiddels is Verweij zorgmanager in Woonzorgcentrum De Aarhof in Zevenkamp. Verweij: 'Aan het begin van de opleiding waren er ook klasgenoten zonder leidinggevende functie, aan het eind had iedereen er een.'

Opleidingscoördinator Manon Kamerling is trots op wat de eerste groep van 'haar' AD heeft bereikt. Zestien van de twintig studenten hebben hun studie met succes afgerond en ze zijn er inderdaad ook allemaal qua functie op vooruitgegaan. Kamerling: 'Deze AD was de eerste van de HR en onze filosofie was om geen mbo-plus aan te bieden maar een deel van de bachelor. We leiden de studenten op tot operationeel leidinggevende. Dat doen we met docenten die parttime in de gezondheidszorg werkzaam zijn.'

Kamerling beseft terdege dat de AD de studenten flink wat tijd kost. 'Wij profileren ons met kwaliteit en daar zit een bepaalde studiebelasting aan vast', aldus Kamerling die het onderwerp timemanagement aan het begin van de studie behandelde. 'In de zorg- en welzijnssector voelen medewerkers zich vaak erg verantwoordelijk voor hun cliënten. Dat kan op gespannen voet staan met de tijd die je voor jezelf of voor je studie nodig hebt.'

op waarde schatten

Voor de tijd die ze erin staken, vinden Verweij, Meesen en Wagenaar de waardering voor de AD wel aan de lage kant. Hoewel de AD goed staat aangeschreven, mag het de titel hbo-opleiding niet dragen. (Potentiële) werkgevers zien dan niet altijd wat het niveau van de opleiding is. 'We mogen inderdaad de AD nog steeds niet als zelfstandige opleiding vormgeven', zegt Johan Sevenhuijsen, directeur concernstrategie van de HR. 'De AD's zijn nog steeds pilots, experimenteren, en blijven daardoor hangen in de sfeer van halve bachelors. Dat is jammer, ja.'

'Ik vind dat de AD als volwaardige opleiding moet worden gezien', stelt oud-AD-student Wagenaar. 'Ik ben ooit begonnen aan de voltijdopleiding sph (sociaal pedagogische hulpverlening) maar dat sloeg hiermee vergeleken, qua huiswerk en moeilijkheidsgraad, helemaal nergens op. En collega's van mij die een managementopleiding doen op de Erasmus Universiteit moeten er precies hetzelfde voor doen als wij.'

'Onze filosofie was om geen mbo-plus aan te bieden maar een deel van de bachelor.'

Met een AD kun je in twee jaar een hbo-diploma halen, al heeft dat niet dezelfde status als een bachelordiploma.

illustratie: Annet Scholten

Werkgevers die ervaring hebben met medewerkers die een AD volgen, weten de AD overigens wel op waarde te schatten, geeft Meesen aan. 'Het enthousiasme voor de AD is groot, ook vanuit de directie van mijn ziekenhuis.' Meesen werkt als unitleider op de afdeling oncologie van het Zoetermeerse Langeland Ziekenhuis en begon op eigen initiatief aan de AD. Hij, en daarmee ook zijn werkgever, ervaart dat hij door de opleiding duidelijk is gegroeid in zijn functie. 'Ik zit nu aan mijn plafond, er zijn te weinig uitdagingen voor mij', aldus de unitleider die zoekt naar een andere functie en misschien ook nog gaat doorstuderen.

AD's bij lerarenopleiding

Dit collegejaar kreeg *Management in de zorg* gezelschap van zeven nieuwe AD's bij de lerarenopleiding. Deze AD's leiden op tot onderwijsondersteuner in het beroepsonderwijs: één in gezondheidszorg en welzijn, één in de techniek (basisvorming) en vijf in technische beroepen (bouwtechniek, mechanische techniek, elektrotechniek, installatietechniek en motorvoertuigtechniek).

Cees Burger is coördinator AD bij de lerarenopleiding. 'We hebben pas half mei van het ministerie de formele goedkeuring ontvangen om met deze opleidingen te beginnen. We konden toen pas gaan werven, vandaar dat we nu maar negen studenten hebben. Het streven is om volgend jaar met één of twee klassen van ongeveer vijftien personen van start te gaan. Dat moet mogelijk zijn, want het werkveld en het (v)mbo in Rotterdam staan erg positief ten opzichte van ons aanbod.

'Onderwijsondersteuners geven zelfstandig les in het beroepsonderwijs, maar dragen verder geen verantwoordelijkheid voor de inhoud van het curriculum en contacten met ouders, en doen niet mee aan de docentenvergaderingen. Driekwart van de lesstof die ze bij de AD krijgen aangeboden is pedagogisch/didactisch van aard en een kwart vakinhoudelijk. De huidige studenten werken allemaal al op een (bedrijfs)school, bijvoorbeeld die van de RET, en ze gaan een dag in de week naar school. Na afronding van de AD is het mogelijk om in twee jaar de tweedegraads lesbevoegdheid te halen (de bacheloropleiding). Wij hopen natuurlijk dat de huidige studenten zo enthousiast worden dat ze dat ook gaan doen.'

Rotterdam Academy

'De HR wil het aanbod van AD's graag uitbreiden', vertelt directeur concernstrategie Johan Sevenhuijsen. Een aantal van de nieuwe pilots geeft ruimte voor experimentele samenwerking tussen hbo en mbo. Sevenhuijsen: 'Van die mogelijkheid willen wij graag gebruik maken. Ook bij ROC's in onze regio leeft een sterke wens om meer AD's aan te bieden. De HR heeft inmiddels aan Albeda, Zadkine en het Da Vinci College Dordrecht *joint ventures* aangeboden om de aansluiting mbo-hbo te bevorderen. Wij hopen en verwachten dat dit de hoge uitval onder mbo'ers in het hbo kan terugdringen. De AD's moeten zelfstandige diploma's opleveren waar men op de arbeidsmarkt iets aan heeft en die de doorstroom naar de reguliere hbo-bachelors vergemakkelijken. Het gaat om een wenkend perspectief voor mbo'ers, niet om een ontsnappingsmogelijkheid voor 'losers' in het hbo', stelt Sevenhuijsen met nadruk. 'De AD's zullen op termijn worden ondergebracht in de Rotterdam Academy die waarschijnlijk in 2011 van start gaat. De HR heeft dan de licentie en is verantwoordelijk voor de kwaliteit van het onderwijs. De AD's zullen worden aangeboden in sectoren waar de arbeidsmarkt behoefte aan heeft. Te denken valt aan ict, economische opleidingen en gezondheidszorg.'

foto: Levien Willemse

Dokter

Na meer dan vijftien jaar reis ik voor het eerst weer naar mijn geboorteland: India. In mijn koffer zitten onderbroeken, sokken, T-shirts, boeken, en Belgische bonbons. Mijn moeder gaat elk jaar naar India en neemt dan Belgische bonbons mee. Haar zeven zussen zijn eraan verslaafd. Omdat ik drie zussen zal bezoeken, in Delhi, in Noida, in Ghaziabad, heb ik drie kilo chocolade mee. Mijn moeder heeft me verzekerd dat ik als een dokter zal worden ontvangen.

In India staat een dokter hoger in aanzien dan een prins, of een vorst. De droom van mijn moeder was dan ook dat ik ooit een bekende chirurg zou worden. Het heeft niet zo mogen zijn. Een schrijver staat lager in aanzien dan een rat. Althans, in India.

Behalve bonbons heb ik ook een velletje papier in mijn koffer zitten. 'Dr. Kakar,' staat er in grote letters op, de man van mijn tante. Hij zal me ophalen van de luchthaven. De laatste keer dat mijn oom mij heeft gezien was toen ik één maand oud was. Op aanraden van mijn moeder heb ik daarom een A4-tje meegenomen met zijn naam erop. Mijn oom is wél dokter, of eigenlijk: was dokter. Maar dat maakt geen verschil. Het papiertje moet ik boven mijn hoofd houden. Mijn moeder heeft me ook geadviseerd om met luide stem door de aankomsthal te roepen: 'Doctor Kakar! Doctor Kakar! Doctor Kakar!' Mijn oom zal mij dan kunnen horen, en belangrijker: talloze andere Indiërs ook. Maar zo ver is het nog niet.

Wie naar India reist, heeft een visum nodig, en kan daarvoor terecht bij Indian Visa Services in Den Haag. Een soort van afhaalindiër, maar dan met visa in plaats van tandoori's. Ik vul het aanvraagformulier in en vermeld trots mijn geboorteplaats: Mumbai. Als ik het formulier inlever, kijkt de dame achter de balie er misnoegd naar.

'Weinig kans', zegt ze en geeft mij het papiertje terug. Ik bekijk de gegevens die ik heb ingevuld. Alles klopt: naam, geboortedatum, nationaliteit. Dan valt mijn blik op het woord *profession*. Ik heb 'writer' ingevuld op de stippellijn. Ik twijfel even, en pak dan een nieuw aanvraagformulier, vul mijn data opnieuw in. Ernest van der Kwast, 1 januari 1981, Mumbai. En dan vul ik ook 'doctor' in. Een langgekoesterde droom die uitkomt, zij het niet van mij.

Ernest van der Kwast is schrijver, organisator van literatuurfestivals zoals Nur Literatur en gastheer van de Rotterdamse live talkshow De Unie Late Night.

Get Back Student Edition

Posithiv Vibrations in de lucht

tekst: Sanne van der Most fotografie: Sanne van der Most

Dansen op hitjes uit de jaren '70, '80 en '90; best leuk, maar niet bijzonder. Of toch wel? De Get Back opende zijn deuren voor studenten om via de stichting Posithiv Vibrations aandacht te vragen voor hiv. Kijk, dat danst toch weer heel anders.

Met z'n drieën staan ze als vol-leerde proppers voor de deur; organisator Gert-Jan Verboom, dj en goede vriend Oscar K. en een liefvallige dame die alvast noteert welke free shotjes de gasten straks willen hebben. Allemaal helemaal gratis en voor niets, want vanavond is voor het goede doel. Hoewel hun aanpak aardig lijkt te werken, loopt het binnen toch nog niet echt storm. 'Je had vorige maand moeten komen', zegt Gert-Jan bijna verontschuldigend. 'Toen waren we zeker met vierhonderd man.' Reden voor de lage opkomst waar het hele Stadhuisplein zichtbaar mee te kampen heeft, zijn twee andere studentenfeesten. Eentje bij studentenvereniging Laurentius en een in de Oude Haven. De gratis BBQ en biertjes van 1,50 euro bij de Get Back kunnen er blijkbaar niet tegenop. Toch maar even naar binnen, waar dj Dominggos een hippe draai geeft aan retro '80 knallers. Ook hij doet het vanavond helemaal voor niks. En niet onverdienstelijk want op de dansvloer, die geheel in de lijn van *Saturday Night Fever* wisselend paars, oranje en bruin oplicht, schijnen ze van de lage opkomst weinig last te hebben.

Ali B
'Ali B? Dat vind ik zo'n sukkel', reageert de eerste partyganger die ik in de Get Back aanspreek over het thema van vanavond. 'Die gast is zo overschat. Dat ze daar een speciale avond voor organiseren. Voor mij hoeft dat niet hoor.' Even ben ik met stomheid geslagen. Het is pas elf uur. Zijn die Rotterdamse studenten zo snel bezopen? Maar al snel dringt de spraakverwarring door. 'Oh, hiv? Tja sorry, de muziek staat een beetje hard', en samen moeten we er hartelijk om lachen. Maar zo lollig is het natuurlijk niet. 'Helemaal niet als je bedenkt dat heel veel jongeren bar slecht op de hoogte zijn van de gevolgen van hiv', merkt Gert-Jan op. 'Juist doordat er steeds betere medicijnen op de markt komen, weten veel jongeren niet eens meer dat het eigenlijk een dodelijke ziekte is. Ze verdiepen zich vaak heel slecht in hoe je het kunt voorkomen.' Reden voor Gert-Jan om zich voor het thema in te zetten, is het overlijden van een goede jeugdvriend, jaren geleden alweer. 'Het idee dat hij seropositief was, jaagde hem zoveel angst aan dat hij zich van het leven heeft beroofd. Behoorlijk heftig natuurlijk.'

altijd condooms mee

Misschien zelfs een beetje te heftig als thema voor een gezellig avondje stappen? 'Aan de ene kant wel', vindt Maartje (18). Samen met haar vriendinnen Jard en Margot, die net als zij Afrikaanse taal en letterkunde in Leiden studeren, zit ze aan de bar. Ze zijn net begonnen aan hun welkomstcocktail. 'Tijdens het stappen houd je je misschien liever met andere dingen bezig. Aan de andere kant is goede voorlichting wel onwijs belangrijk. Voor mijn studie ben ik naar Ethiopië geweest. Daar heb ik de gevolgen van aids met eigen ogen kunnen zien.' Toerismestudent Lutym (26) en beveiliging Pascal (23 jaar) vragen zich af of de boodschap wel aankomt. 'Op een gegeven moment zou ik denk ik veel te dronken zijn om te beseffen waar het over gaat', merkt Pascal op. 'Voor de rest weet ik wel hoe dat moet hoor; veilig vrijen. Dus eigenlijk

heb ik geen voorlichting nodig.' Kim (21) en Whitney (18), een hoogblonde en een donkerharige vriendin die over mannelijke aandacht niet te klagen hebben, zijn het daar totaal niet mee eens. 'Meiden weten over het algemeen wel hoe ze veilig moeten vrijen, maar jongens hebben echt geen

Kim: 'Jongens hebben echt geen idee van veilig vrijen.'

idee', zegt Kim. 'Die doen maar wat.' En dat valt duidelijk niet in goede aarde bij de mannen. 'Ik heb altijd condooms bij me', roept een van hen verontwaardigd. 'Hier kijk dan.' Maar dat was nou ook weer niet de bedoeling. En zo kabbelt de avond voort. Zo druk als vorige maand is het niet meer geworden. Maar de Posithiv Vibrations hingen zeker in de lucht.

Nog twee keer Posithiv Vibrations

De Get Back Student Edition vindt plaats in de Get Back op het Stadhuisplein nummer 27. In het kader van Posithiv Vibrations worden ook in november en december speciale benefietfeestjes georganiseerd, met bekende dj's, een live trompettist, een gratis BBQ en bier voor €1,50. De entree is gratis.

Volgende data: 26/11 en de laatste editie rond kerst, datum volgt.

www.getback.nl en www.getbackstudentedit.hyves.nl

tentoonstelling

Zinnenprikkelende mode/kunst ****

Is mode kunst? Wie het weet mag het zeggen. Massaproductie zoals confectie lijkt haaks te staan op alles waar kunst voor staat. Maar H&M en Zara produceren vaak wel shirts met prints van hoog creatief niveau. En is het werk van het bejubelde Nederlandse modeduo Victor & Rolf niet eerst kunst, en dan pas mode? In museum Boijmans Van Beuningen worden in de tentoonstelling *The Art of Fashion* deze grenzen tussen mode en kunst gezocht en ruim overschreden. Vijf modeontwerpers van naam en faam zoals Victor & Rolf, Hussein Chalayan en Walter van Beirendonck maakten speciaal voor deze tentoonstelling nieuw werk. Daarbij verbranden zij heilige huisjes in de mode om tot ontwerpen te komen waarbij nog net een beginpunt in de mode is te ontdekken, maar die veel gekker, spannender en ontregelender zijn dan hun gewone collecties.

Naast de vijf ontwerpers is ook werk te zien van andere modenamen zoals Martin Margiela en Comme des Garçons. Wat het werk van al deze ontwerpers te bieden heeft, is heel divers. We zien een wassen schoen met geïmplanteerd zwart mannenhaar in de binnenzool, de *Airmail Dress* van Chalayan; een brief die uitgepakt kan worden tot jurk, een porseleinen gilet van Margiela, een serie witte jurken van crêpepapier of een sarcofaag waarin Van Beirendonck opgeborgen wil worden na zijn dood. Victor & Rolf presenteren een heel heftig werk waarin het lijkt dat zij de bezoeker fysiek willen afstoten. Alles bij elkaar is de tentoonstelling een zinnenprikkelende beleving. Sommige werken zijn *larger than life*, andere surrealistisch, eng of juist heel esthetisch. Ontdaan van kernwaarden in de mode-industrie zoals draagbaarheid, seizoen en trends blijkt mode een heel rijke inspiratiebron. En of het dan kunst is of niet, doet er niet eens toe.

EvdM

site

Word een gitaarheld ****

'T is weer voorbij die mooie zomer en troosteloos kijk je uit het raam naar motregen en vallende bladeren. Je droomt langzaam weg naar die vele zomeravonden waarop je in goed gezelschap rond een kampvuurtje zat, wijn dronk en meezong met die gozer die zo goed gitaar kon spelen. Zelf heb je ook wel ergens een *crappy* gitaar liggen, maar veel verder dan

Stairway to heaven kom je niet, en gezien het weer heb je ook meer zin in een stevige blues dan die vrolijke meezingers. Ga eens naar www.chordbook.com en word die gozer/chick die zo goed gitaar kan spelen. De site leert je namelijk alles wat je moet weten, zonder zaken onnodig gecompliceerd te maken. Allereerst kan je die gammele gitaar van je stemmen, om vervolgens te kiezen uit een elektrische of akoestische gitaar, een snel of langzaam genre en een mooie toonsoort. Op de gitaar die op je beeldscherm verschijnt, kan je elke denkbare toonsoort aanklikken en zien hoe je die moet aanslaan. Zo kan je bladmuziek overzetten naar een directe 'what-to-do-oefening', maar kun je ook lekker *freestylen*. Vervolgens kan je al je favoriete akkoorden opslaan in je profiel. Voor dit alles is nauwelijks muzikale kennis nodig. Je hoeft alleen maar te luisteren naar wat je goed vindt klinken omdat chordbook geen valse noten kan spelen. Begin je de smaak te pakken te krijgen, dan kan je het zo moeilijk maken als je zelf wilt. Speel sneller, ingewikkelder, improviseer en soleer naar hartenlust mee op basislooppjes en voor je het weet zing je rauw als een dakloze straatmuzikant over je verloren (zomer)liefde en de natte Nederlandse herfstavonden. Tegen de tijd dat je dit onder de knie hebt, worden de dagen alweer langer en kan je gaan oefenen voor een lekker zomers repertoire. Succes!

RJ

boek

Ja, waarom is dat eigenlijk ****

Als je goed rondkijkt, gebeuren er in het dagelijks leven genoeg dingen waarvan je best zou willen weten hoe het nu precies zit. Blijf je bijvoorbeeld echt droger als je sneller gaat lopen? Waarom duurt *snoozen* negen minuten? Of waarom zit een fietsbel eigenlijk altijd aan de linkerkant? Bram Vermeer beantwoordt dit soort door lezers aangedragen vragen al jaren in zijn rubriek *Knagende vragen* in tijdschrift *Intermediair*. Hij bundelde een selectie in een lekker dik weetjesboek: *Knagende vragen*. Het boek is behoorlijk leerzaam, want de antwoorden geven inzicht in natuur en techniek, maar bijvoorbeeld ook in de cultuur van Nederland. Meelopen met een trein die het station binnenrolt, zie je bijvoorbeeld niet in Japan, maar Hollanders komen massaal in beweging zodra de trein in zicht is. De auteur heeft overigens niet op alle vragen een antwoord. Waarom een inbreker middenin de kamer poept, is nog steeds een raadsel. En bij andere kwesties vraag je je af waarom iemand dat überhaupt wil weten. Wat moet je met de kennis over het vochtgehalte van een houtworm in de boekenkast?

De vragen worden de ene keer heel wetenschappelijk benaderd en de andere keer juist met humor opgelost. Zo zouden mannen meer zweten dan vrouwen, omdat ze gewoon harder werken. Andere vragen bevatten weer handige tips. Nooit geweten dat een kloddertje zwarte verf in de witte latex ervoor zorgt dat de verf beter dekt.

Knagende vragen biedt een schat aan informatie en is prima leesvoer voor een druilrige zondagmiddag. En mocht je na het lezen van het boek toch met vragen blijven zitten, dan kun je die via www.intermediair.nl gewoon opsturen naar de auteur.

MG

boek

Met opzet geen orde houden ****

Heb ik zelf ooit les gehad van een heel bijzondere docent? Ik moet hard nadenken en kom niet verder dan Endendijk van geschiedenis, met z'n krulsnor en mooie verhalen. Over dat zijn lakens vlam vatten bijvoorbeeld, omdat ie met z'n dronken kop in bed nog een sigaretje ging roken. Of wiskundedocent Van Duffelen die kletserige leerlingen eruitstuurde met de mededeling 'Ga jij maar buiten spelen met de ball...'. Voornamen weet ik niet. Docenten hadden geen voornamen, in mijn tijd.

Jate Terpstra en parttime HR-docent René van Kralingen bespreken in hun boek *Bijzondere docenten geportretteerd* enkele docenten wel met achter- én voornaam. Twaalf heel verschillende personen. Zoals Arnold van Piekeren die door een groeiotoornis maar 1 meter 13 lang is en zijn klassen vermaakt met seksquizen met spekkies als prijzen, Saskia Stigter die na een burn-out veel lossier is gaan lesgeven en Rimbart Moeskops die met opzet geen orde houdt en wroet in vuilnis op zoek naar spullen die nog te zijn hergebruiken. Meest bijzonder vind ik het docentenleven van de blinde Ad van Vliet en bovenal dat van de medewerkster van de schoolbibliotheek die voor hem, op vrijwillige basis, 34 jaar lang alle werkstukken en antwoorden van tentameninsprak op cassettebandjes. Maar dat alle twaalf geïnterviewde docenten er nou heel erg uitspringen, is te veel gezegd. Bijzonder is een docent als hij goed lesgeeft én leerlingen inspireert. Juist dat laatste zou leuk zijn om terug te lezen. Dat een leerling van Rimbart Moeskops zo onder de indruk was van zijn docent dat hij nu bijvoorbeeld een kringloopwinkel runt. Een docent als inspirator dus.

JvN

cd

Tien jaar *The Brainiac* *****

'Anyway, het gaat om het feit dat ik niet klop, net als een greatest hits compilatie zonder hits er op', rapte Brainpower in 2001 op *Wat een Jinx is*. Zou het een knipoog zijn, dat de Nederlandse MC acht jaar na dato een greatest hits dubbelalbum uitbrengt waarvan de

MIJN MANIER

GREATEST HITS. 1999-2009

tweede cd inderdaad vol blijkt te staan met albumvullers en b-zijdes, de *on-hits*? Aardig is het in ieder geval, maar vooral omdat cd 1 wel gewoon gevuld is met de bekende Brainpower-hits van het afgelopen decennium, zoals *Dansplaat*, *Schreeuwetuit!* en *Non Stop*. Gert-Jan Mulder, zoals Brain echt heet, heeft de laatste tien jaar zo ongeveer alles behaald wat er voor een Nederlandstalige rapper te halen valt. Toen hij in 2000 doorbrak met *Door merg & Brain* en *De vierde kaart* stond de rap-scene in Nederland nog in z'n kinderschoenen, maar mede dankzij Brainpower heeft deze zich in de afgelopen tien jaar enorm ontwikkeld. *Mijn manier, greatest hits: 1999-2009* heeft er de dan ook de schijn van een tijdperk af te sluiten: De rapper heeft al aangegeven dat zijn volgende album Engelstalig wordt. En het is een mooie afsluiter geworden. De twee cd's zitten samen met een dvd vol videoclips en nog een aantal aardigheidjes verpakt in een strak vormgegeven doosje, zodat ook fans die alle albums al hebben niet alleen maar blij kunnen worden van het enige nieuwe nummer dat ook *Mijn manier* heet. Een mooie samenvatting van tien jaar Nederhop van de bovenste plank.

AvW

film

Sprookjes bestaan niet in Essex *****

In een vreugdeloze buitenwijk van Essex leidt de vijftienjarige Mia (Katie Jarvis) een boos, onbegrepen en onbemind leven met haar moeder en jongere zusje Keeley. De zusjes spreken elkaar aan met *bitch* en *cunt* en moeder vindt het normaal om haar kinderen met een *fuck off* weg te sturen. De deur van dit gezin staat letterlijk altijd open, alleen is dat niet warm of gezellig, maar onverschillig. Niks of niemand in huis wordt beschermd en verzorgd. Maar dan krijgt Mia's moeder een nieuwe vriend, Connor (Michael Fassbender). Hij geeft de zusjes aandacht, hij neemt ze zelfs mee voor een autoritje. Het is ontroerend om te zien hoe ze van dit simpele uitje genieten. Keeley babbelt honderduit, Mia staart met intense aandacht naar buiten. Ineens heeft ze geen grote bek meer, ze lijkt wel een gewoon meisje van vijftien.

Maar *Fish tank* is niet zo'n film waarin de *lowlifes* zich na alle ellende oprichten en iets geweldigs met hun leven gaan doen. De tijd van sprookjes is voorbij in het Essex van regisseur Andrea Arnold, en dus is de komst van de nieuwe vriend uiteindelijk geen ommekeer in positieve zin. En steeds als je denkt dat het niet veel rotter kan worden, gebeurt dat wel. Met gekromde tenen moet de kijker aanzien hoe Mia zich in de nesten werkt en niemand haar helpt. Alles in deze film is hard: het kale landschap, het licht, het verbijzende verkeer, de manier waarop mensen tegen elkaar praten, de teleurstellingen die er steeds weer zijn. Er is ook wel humor – vooral het zusje Keeley werkt als *comic relief* – maar Arnold heeft duidelijk niet de bedoeling om de kijker te sparen of te behagen. En dat stemt – murw gemaakt door alle formule-films – alleen maar dankbaar.

EvdM

studiekeuzebegeleider Sandra Fekkes

Je komt ze tegen, maar hoe ziet hun dag er eigenlijk uit? *Profielen* speurt naar de bezigheden van 'bewoners' van de hogeschool. Deze keer lopen we mee met studiekeuzebegeleider Sandra Fekkes. Ze is één dag per week actief voor het studiekeuzecentrum dat afgelopen voorjaar is gestart.

12.00 uur

'Het is hier wel kaal'. De jongedame die zo haar tweede gesprek met Sandra heeft, is verbaasd over de sobere inrichting van de kamer waar het gesprek plaatsvindt. 'Ja, we zijn nog in ontwikkeling', verklaart Sandra. 'Dáár moet bijvoorbeeld nog een bureau met een computer komen. Het meubilair is al besteld, maar nog niet geleverd.' Na het gesprek vertelt Sandra dat ze in een eerste gesprek onder andere duidelijk maakt dat de studiekeuzebegeleider niet de studiekeuze bepaalt. 'Sommigen verwachten dat wel maar ik ben vooral een studiekeuzebegeleider. Ik laat de

personen een beroepskeuzetest doen en geef huiswerk mee. Zo vraag ik ze brochures van bepaalde opleidingen te zoeken en vragen te bedenken die ze tijdens een open dag kunnen stellen.' De toekomstige studenten moeten er vooral zelf over gaan nadenken, stelt ze. 'Terwijl sommigen het idee hebben dat ze het na één gesprekje wel van ons horen. Het is belangrijk dat ze een bewuste keuze maken. Toch probeer ik het vooral ook luchtig te houden. Je kunt nooit voor honderd procent achter een opleiding staan, er is altijd iets wat je niet leuk vindt.'

10.02 uur

Enigszins gehaast komt Sandra het studiekeuzecentrum op locatie Museumpark binnen. Voor de vergadering die om tien uur begint, is ze desondanks een van de eersten. 'We krijgen dadelijk van een collega van studievoorbereiding uitleg over de toelatingvoorwaarden voor het hbo.' Die collega heet Fabian. Hij vertelt over de toelatingsexamens voor kandidaten van 21 jaar of ouder die geen toelaatbaar diploma hebben. Ook maakt hij duidelijk dat personen die een mbo-kort opleiding hebben gevolgd, normaal gesproken niet toelaatbaar zijn. Sandra: 'En als je twijfelt aan de informatie die de student daarover geeft, moet die student dan gescreend worden door het studenten service center?' Het antwoord van Fabian is kort en bevestigend. 'Ja!'

14.10 uur

Sandra begint aan het verslag van het gesprek van daarnet. Op de HR houdt Sandra, die psychologie studeerde, zich onder andere bezig met het interpreteren van beroepskeuzetesten en het adviseren van opleidingen over het gebruik van testen bij (potentiële) studenten. Sinds dit voorjaar is daar haar taak voor het studiekeuzecentrum bij gekomen. 'We zijn in mei begonnen met het idee om de personen te begeleiden die er na het startgesprek achterkwamen een verkeerde keus te hebben gemaakt. Of personen over wie er bij de opleiding twijfel bestaat.' Inmiddels wordt het studiekeuzecentrum steeds bekender en weten ook middelbare scholieren of hun ouders de dienst, via de website, te vinden. Sandra: 'En we krijgen via studievoorlichting personen doorgestuurd als het een ingewikkeld verhaal is.'

14.30 uur

Een volgende bijeenkomst, nu met studiekeuzebegeleiders en studievoorlichters, vindt plaats in het kantoor van studievoorlichting. 'Op de hogeschool is geen andere ruimte beschikbaar', vertelt Sandra. Ditmaal gaat het om een presentatie van de nieuwe opleiding watermanagement. De aanwezigen luisteren aandachtig naar docent Rick die vertelt dat je bij watermanagement iets leert over civiele techniek maar ook over het managen van mensen. Met name Sandra schrijft driftig mee...

JvN

Profielen is het redactioneel onafhankelijke informatie- en opinieblad van de Hogeschool Rotterdam. Profielen is bestemd voor alle studenten en medewerkers van de hogeschool en gratis verkrijgbaar op alle locaties. Profielen verschijnt tienmaal per jaar. Het is verboden zonder voorafgaande toestemming van de hoofdredacteur artikelen of illustraties geheel of gedeeltelijk over te nemen.

COLOFON

Verschijningsdatum Profielen 73

9 november 2009

Hoofdredacteur

Dorine van Namen

Eindredacteur

Esmé van der Molen

Redactie

Mirjam Goudswaard, Jos van Nierop

Medewerkers aan dit nummer

Hoger Onderwijs Persbureau [HOP],

Simon Brouwer, Rik Jörissen,

Ernest van der Kwast, Sanne van der Most,

Aaron van Wirdum

Redactieraad

Jan van Heemst, Tamar Israël,

Liesbeth van der Kruit (voorzitter),

Tessa Meeus, Ton Notten

Foto's

Ronald van den Heerik, Sanne van der Most,

Jos van Nierop, Levien Willemse

Foto cover

Ronald van den Heerik

Illustraties

Annet Scholten, Kwannie Tang

Vormgeving

De Werf, Rotterdam

Adresgegevens

Museumpark 40, laagbouw bg,
kamer 0.90.

postbus 25035, 3001 HA Rotterdam,

Telefoon (010) 794 45 75

Fax (010) 794 45 80

www.profielen.hro.nl

profielen@hro.nl

Open: ma. t/m vr. 10.00-17.00 uur

Advertenties (m.u.v. profijtjes)

Via www.profielen.hro.nl

Druk

Efficiënta, Krimpen a/d IJssel

Jaargang

21

ISSN

1385-6677

Profielen 74 verschijnt op 16 december